

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ

PANORAMA

2022 M. KOVAS NR. 3 (151)

PATIRTIES ŠALTINIS

XV EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS
OLIMPINIAME FESTIVALYJE
VUOKATYJE DALYVAVO 15
LIETUVOS SPORTININKŲ

WWW.LTOK.LT

EURO JACKPOT

ATSINAUJINO!

NUO ŠIOL LAIMĖK IKI

1 2 0

MILIJONŲ EURŲ

**ŽAISK DAŽNIAU –
ANTRADIENIAIS ir PENKTADIENIAIS**

LEISK SAU DAR DAUGIAU!

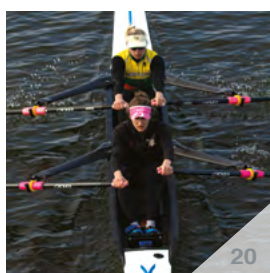
5 SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

FESTIVALIS

DIDŽIAUSIAS LAIMĖJIMAS – NEĮKAINOJAMA PATIRTIS
VĒLIAVĄ NEŠĖ DVIESE
AUKŠČIAUSIAI – ČIUOŽĖJA
SUOMIAI ESTAFETĘ PERDAVĖ ITALAMS

17

KINAS

IŠSKIRTINIS FILMO „OLGA“ SEANSAS

18

TRENERIS

MEDALIAI PASIEKIAM

20

ŽVILGSNIS

RINKTINĖJE – IR NAUJI, IR GERAI ŽINOMI VEIDAI

22

IŠ ARTI

MOKYTIS NE MAŽIAU SVARBU NEI SPORTUOTI

24

ŽAIDYNĖS

SPORTĄ IŠBANDĖ TŪKSTANČIAI DARŽELINUKŲ

26

FEDERACIJA

NAUJO VADOVO TIKSLAS – NAUJI OLIMPIEČIAI

28

VEIDAS

TRŪKSTA TIK OLIMPINIO MEDALIO

30

PULSAS

LENGVAATLETĖ SPRENDŽIA SVARBŲ GALVOSŪKĮ

32

OLIMPINĖ AKADEMIJA

SUVAŽIAVIME – APIE NUVEIKTUS DARBUS IR
ATEITIES PLANUS

34

TRADICIJOS

TALISMANŲ POPULIARUMAS

35

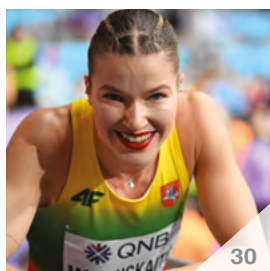
ISTORIJA

KARALIŠKI PĖDSAKAI

36

KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

38

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

KOVOTOJOS POMĖGIAI NEATSIEJAMI NUO SPORTO

Čiuožėjos J. Aglinskytės pasirodymas Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje Vuokatyje

Timo Mustoneno nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Ieva Marija Černiauskaitė
Vaidas Čeponis
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius
Vytautas Ruzginas
Jolanta Mockevičienė
Monika Svėrytė
Rita Bertulytė

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

LTeam LAB – LTOK medicinos partneriai

„LTeam LAB“. KAS TAI?

Tai Affidea klinikoje esanti sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Tai – pirma tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių.

„LTEAM LAB“ TEIKIAMOS SPORTO MEDICINOS PASLAUGOS:

- **Sporto medicinos gydytojų konsultacijos.**
- **Spiroergometrija.**

Fizinio krūvio mėginys su kvėpuojamąja dujų analize, VO_2 max – elektrokardiogramos, iškvėptų ir įkvėptų dujų (deguonies ir anglies dvideginio) registravimas fizinio krūvio metu.

- **Anaerobinio / aerobinio slenksčių nustatymas, mėginio metu matuojant laktato koncentraciją kraujyje.**

- **Veloergometrija.**

Fizinio krūvio mėginys — elektrokardiogramos registravimas fizinio krūvio metu.

- **Specialaus darbingumo nustatymas įvairiais ergometrais (pagal sporto šaką).**

Atliekami ant specialių ergometrų: veloergometro, baidarių / kanojų irklavimo, plaukimo, slidinėjimo bei irklavimo.

- **Fizinio išsivystymo rodiklių tyrimas.**

Plaštakų jėga (kg), psichomotorinės reakcijos greitis (mls), judesių dažnio testas, ortostatinis ir / ar nuovargio įvertinimo testas (pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo), plaučių gyvybinė talpa (l).

- **Nuovargio įvertinimo tyrimai.**

Pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo.

- **Šuolio testai.**

Įvertinamas jėgos pasiskirstymas statinio ir dinaminio raumenų darbo metu, nustatomas šuolio aukštis ir atsispyrimo laikas.

- **Kūno sudėties analizė.**

Raumenų – riebalų masės, vandens, baltymų, mineralinio kiekio nustatymas bei kūno sudėties korekcija.

- **Echoskopija (ultragarsinis tyrimas).**

- **Kraujo tyrimų programos sportuojantiems.**
MINI, MIDI ir MAXI

OLIMPINIS JUDĖJIMAS – SU UKRAINA

KOVO PABAIGOJE SUOMIJOJE VYKĘS EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIS FESTIVALIS NUSIDAŽĖ MĒLYNA IR GELTONA SPALVA. ČIA DALYVAVUSIUS UKRAINOS SPORTININKUS PALAIKĖ NE TIK VIETINIAI ŽIŪROVAI, BET IR VARŽOVAI. APIE JAUNIMO FESTIVALĮ IR UKRAINOS SPORTININKŲ PADĖTĮ „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBĖJO ŠU LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE, OLIMPINE ČEMPIONE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Praėjusią savaitę Suomijoje vyko Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis. Nors įprastai olimpinuose renginiuose politinės temos nebūna liečiamos, kalbama tik apie sportą, Vuokatyje nutiko kitaip. Dalyvauti buvo uždrausta karą Ukrainoje pradėjusios Rusijos ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos komandoms, buvo jaučiamas stiprus palaikymas Ukrainai.

Vyksta karas ir to ignoruoti negalima. Buvo svarstymų, kad gal jaunimo renginiuose tokių sankcijų taikyti nereikėtų, tačiau dauguma nacionalinių olimpinų komitetų, o Baltijos šalys ypač, vieningai ir ryžtingai pasisakė, kad šiuo atveju išimčių taikyti negalima.

Galiu tik pabandyti suvokti, su kokiomis mintimis ir koku nerimu dėl savo šalies Ukrainos sportininkai Vuokatyje žengė prie starto linijos. Neįsivaizduoju, kaip jie būtų jautęsi matydami, kad šalių agresorių atstovai varžosi dėl medalių.

Nors įprastai olimpiniai renginiai yra tik apie sportą, o Olimpinių chartija draudžia reikšti bet kokią politinę poziciją, šiuo atveju ukrainiečiai turėjo jausti ir jautė visos Europos solidarumą. Visi palaikė ir padėjo kaip galėjo. Europos nacionaliniai olimpiniai komitetai suvienijo jėgas, kad Ukrainos delegacija galėtų dalyvauti festivalyje, Europos olimpinų komitetų asociacijos (EOK) prezidentas Spyros Capralos per festivalio atidarymo ceremoniją pasmerkė karą ir dar kartą patvirtino, kad Europos olimpinis judėjimas – su Ukraina.

Ar LTOK sulaukia pagalbos prašymų iš Ukrainos sportininkų?

Tiesiogiai iš sportininkų ne, tačiau į mus jau kreipėsi ne viena federacija, priėmusi sportininkų iš Ukrainos. Šiuo metu ieškome galimybių prisidėti.

Kiek žinome, iš 10 tūkst. į Lietuvą atvykusių moksleivių 20 proc. jau sportuoja savivaldybių sporto centruose. LTOK vykdomasis komitetas kreipėsi į Lietuvos sporto federacijas, klubus, sporto centrus ir kitas organizacijas su prašymu suteikti galimybę iš Ukrainos atvykusiems sportininkams dalyvauti varžybose Lietuvoje ir sportuoti.

Pagalba Ukrainos olimpiniam judėjimui teikiama centralizuotai per Tarptautinį olimpinį komitetą ir EOK. TOK kartu su Ukrainos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentu Sergejumi Bubka koordinuoja humanitarinės pagalbos rinkimą ir skirstymą, veikia speciali darbo grupė, padedanti nuo karo nukentėjusiems olimpinio judėjimo Ukrainoje nariams. EOK olimpiniam judėjimui Ukrainoje skyrė 500 tūkst. JAV dolerių.

Martyno Zaremboš nuotr.

Lietuvoje viešėjo filmo „Olga“ pagrindinė aktorė Anastasiya Budiaškina ir filmo režisierius šveicaras Elie Grappe'as, o pinigai, gauti už bilietus, skirti paramai. Kaip pavyko renginys?

Kolegos labai operatyviai suorganizavo filmo apie Ukrainos Maidano įvykius peržiūrą, o visas surinktas lėšas paaugojo Lietuvos Raudonajam Kryžiui. Šiuo filmu lapkritį atidarėme Sporto kino festivalį, jau tada kino salėje gaudinosi ir sportininkai, ir politikai. Prasidėjus karui ši istorija tapo dar aktualesnė. Juolab kad Anastasiya pati tapo karo pabėgėle. Rusams subombardavus jos gimtąjį Charkovą gimnastė buvo priversta išvykti į Lenkiją.

Džiaugiuosi, kad kolegos susitelkė ir per savaitę ne tik suorganizavo labdarinę renginį, bet ir atvežė į Lietuvą filmo kūrybinę grupę. Žinau, kad nemažai kolektyvo narių aukoja Ukrainai padedančioms organizacijoms, dalis savanoriauja. Kiekvienas prisidedame tuo, kuo galime.

Kalbino Lina Motužytė

Lietuvos delegacija Vuokatyje

DIDŽIAUSIAS LAIMĖJIMAS – NEJKAINOJAMA PATIRTIS

VUOKATYJE (SUOMIJA) PASIBAIGĘS XV EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIS FESTIVALIS BUVO PAŽYMĖTAS PASIEKTU LYČIŲ BALANSU IR GEROKAI MAŽESNIAIS NEI PASTARUOJU METU ĮPRASTĄ SAUGUMO REIKALAVIMAIS. NORS LIETUVOS SPORTININKAI SUOMIJOJE MEDALIŲ NEIŠKOVOJO, IŠ FESTIVALIO PARSIVEŽĖ NEJKAINOJAMOS PATIRTIES.

Vuokatis Europos jaunimo žiemos olimpinį festivalį priėmė jau antrą kartą. Prieš 21 metus vykusiam renginyje Lietuvai atstovavo septyni sportininkai, o slidininkė Irina Terentjeva tąkart mūsų šaliai iškovėjo pirmąjį medalį žiemos olimpinio festivalių istorijoje.

„Vuokatis yra ideali vieta žiemos sporto mėgėjams ir profesionalams. Čia sudarytos puikios gyvenimo ir treniruočių sąlygos, yra aukšto lygio lygumų ir kalnų slidinėjimo, biatlono, snieglenčių sporto trasos, šuolių su slidėmis tramplinas, dvi ledo arenos. Ši vietovė puikiai pažįstama ir mūsų sportininkams, dažnai treniruočių stovyklas čia rengia biatlono komanda“, – pasakojo Lietuvos misijos Vuokatyje vadovė Agnė Vanagienė.

Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje iš viso dalyvavo 1600 sportininkų ir jų komandų narių iš 46 šalių. Per penkias varžybų dienas išdalyti 135 medalių komplektai.

Lietuvai festivalyje atstovavo 15 atletų: biatlonininkai Domas Jankauskas, Lukrecija Daugirdaitė ir Viktorija Kapancova, dailiojo čiuožimo atstovė Jogailė Aglinskytė, kalnų slidininkai Oskaras Karlavičius, Nikolajus Navitskas bei Gabija Šinkūnaitė, greitojo čiuožimo trumpuoju taku atstovės Gabija Astrauskaitė ir Kotryna Sokolovskytė, slidininkai Kasparas Misiūnas, Ernestas Tretjakovas, Eglė Savickaitė, Rūta Žemaitytė, snieglenčininkai Luke'as Putys-Gallagheris ir Patricija Ivanovaitė.

Kuo šis festivalis skyrėsi nuo ankstesniųjų? – „Olimpinė panorama“ paklausė A. Vanagienės.

Turbūt reikėtų pradėti nuo to, kad šio festivalio data dėl pandemijos buvo dukart perkelta. Jis turėjo vykti praėjusių metų vasarį, vėliau nutarta renginį organizuoti gruodį, o galiausiai didžioji da-

lis varžybų vyko metais vėliau, nei planuota.

Galime pasidžiaugti, kad turėjome dviem sportininkais daugiau nei prieš trejus metus Sarajeve. Be to, Europos olimpinio komitetų asociacija (EOK), kaip ir Tarptautinis olimpinis komitetas, tvirtu žingsniu žengia lygybės sporte link: per festivalio atidarymo ceremoniją, kaip ir olimpinėse žaidynėse, šalių vėliavas nešė ir sportininkas, ir sportininkė, o į varžybų programą įtraukus merginų ledo ritulio ir Šiaurės dvikovės rungtis pirmą kartą buvo pasiektas lyčių balansas.

2019 m. žiemos olimpiniam festivalyje Sarajeve Lietuvos rinktinė iškovėjo sidabrą (snieglenčininkas Motiejus Morauskas). Šį kartą aukščiausią vietą – devintą – užėmė čiuožėja Jogailė Aglinskytė.

Išties medaliais pasidžiaugti negalėjome, tačiau vien dalyvavimas olimpiniam festivalyje jaunam sportininkui suteikia motyvacijos bei įkvepia ne tik toliau sportuoti, siekti aukštesnių tikslų, bet ir likti olimpiniam judėjime, skleisti olimpines vertybes.

Pavyzdžiui, tame pačiame festivalyje Sarajeve dalyvavusi slidininkė Fausta Repečkaitė į Vuokatį vyko jau kaip jaunoji ambasadorė. Ji buvo atsakinga už pramoginių veiklų sportininkams organizavimą.

Dalyvavimas olimpinuose renginiuose yra kur kas daugiau nei rezultatai.

Dirbote dvejose olimpinėse žaidynėse, kur COVID-19 saugumo reikalavimai buvo ypač griežti. Ar panaši situacija buvo ir Vuokatyje?

Vuokatyje buvo gerokai laisviau. Tokijo vasaros ir Pekino žiemos

Misijos vadovė A. Vanagienė

A.Sorokina (viduryje)
Suomijos olimpinio
komiteto priėmėme

JAUTRI PADĖKA

Ukrainos misijos Vuokatyje vadovė Ana Sorokina, kalbėdama su kolegomis iš Europos nacionalinių olimpinių komitetų, dėkojo už palaikymą ir pagalbą.

„Mūsų sportininkų, trenerių, jų šeimos narių ir visų Ukrainos žmonių vardu iš visos širdies dėkoju už palaikymą. Šiomis sunkiomis dienomis iš jūsų sulaukiau daugybės žinučių ir pagalbos siūlymų. Sportas – vienas pagrindinių įrankių, kuriais humaniškumas diegiamas ateities kartoms. Be jūsų visų pagalbos mūsų komandos dalyvavimas šioje sporto šventėje nebūtų įmanomas.“

Šis festivalis – ne apie rezultatus, bet apie galimybę tęsti Ukrainos olimpinę istoriją. Sportas mums suteikia stiprybės ir vienybės jausmą“, – Suomijos nacionalinio olimpinio komiteto organizuotame priėmime kalbėjo A.Sorokina.

Ukrainos misijos vadovės žodžiai buvo palydėti ovacijomis.

Festivalyje rungėsi 26 jaunieji Ukrainos atletai. Kad karą išgyvenančios Ukrainos atstovai galėtų dalyvauti jaunimo olimpiniam festivalyje, prisidėjo didelė Europos olimpinio judėjimo dalis: nacionaliniai olimpiniai komitetai finansavo ukrainiečių kelionės, sportinės aprangos, o Suomijos nacionalinis olimpinis komitetas padengė apgyvendinimo išlaidas.

„Šiame festivalyje ypač jaučiame olimpinės šeimos vienybę ir palaikymą Ukrainai. Galime tik įsivaizduoti, ką jaučia sportininkai, treneriai, dalyvaudami varžybose, kai jų namuose vyksta karas. Ukrainos sportininkai palaikomi ne tik vietinių žiūrovų, bet ir varžovų. Kiekvienas stengiamės padėti tiek, kiek galime, tačiau emocinė parama – ne mažiau svarbi. Ukrainiečiai turi žinoti, kad yra reikšminga olimpinio judėjimo dalis ir visada jaus mūsų užnugarį!“, – sakė Europos olimpinių komitetų viceprezidentė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos delegacija gyveno skandinaviškuose kotedžuose

Geriausioms 7,5 km slidinėjimo distancijos
prizininkėms medalius teikė EOK
viceprezidentė D.Gudžinevičiūtė

Sportininkams pasiruošti varžyboms arba atsigausti po jų padėjo ir medikai. Kairėje – gydytoja A.Kajėnienė

olimpinėse žaidynėse kasdien buvo privaloma testuotis, absoliučiai visur, net ir lauke, dėvėti kaukes, buvo draudžiamas bet koks kontaktas su vietiniais gyventojais. O jaunimo žiemos festivalyje galėjome laisviau kvėpuoti. Net ir patalpose kaukių dėvėjimas buvo labiau rekomenduojamas nei privalomas. Buvo testuojami atsitiktinai pasirinkti festivalio dalyviai, nebuvo jokių judėjimo ribojimų. Po daugiau nei dvejų metų pertraukos priartėjome prie to, kaip tokie renginiai vykdavo anksčiau.

O kaip atrodė sportininkų gyvenimo sąlygos?

Gyvenimo sąlygos buvo tikrai geros. Visa delegacija gyveno aštuonviečiuose skandinaviškuose kotedžuose ir nameliuose miškingoje vietovėje ant užšalusio ežero kranto. Kiekviename name lyje buvo sauna ir burbulinė vonia, todėl sportininkai po varžybų ar treniruočių galėjo atsipalaiduoti.

Vienintelis trūkumas tas, kad lietuvių nameliai buvo šiek tiek toliau nuo pagrindinio festivalio kaimelio, todėl buvo gana sudėtinga socializuotis su kitų šalių sportininkais. Slidinėjimo ir biatlono komandos į Vuokatį atvyko savo transportu, todėl galėjo nevaržomai judėti tarp sporto bazių. Kiti naudojo specialiuoju festivalio transportu. Treti vaikščiojo. Nuo gyvenamosios vietos iki Vuokačio arenos, aplink kurią išsidėsčiusios pagrindinės bazės, – 15 min. kelio pėsčiomis.

Ne visiems patiko tiekias maistas: nebuvo didelio pasirinkimo, o patiekalai dažnai kartojosi. Tačiau visai netoli gyvenamosios vietos buvo didelis prekybos centras, todėl kai kurios komandos gaminosi maistą pačios, tam buvo visos sąlygos.

Tarp treniruočių ir varžybų veiklos taip pat netrūko, festivalio jaunųjų ambasadorių komanda organizavo interaktyvias veiklas, kurių metu sportininkai galėjo bendrauti su olimpiniais čempionais, išbandyti kitas sporto šakas, dalyvauti žaidimuose ir laimėti prizų.

Karą Ukrainoje pradėjusios Rusijos ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos komandoms dalyvauti festivalyje buvo uždrausta. Ukrainos rinkinei su kitų šalių pagalba pavyko atvykti. Ar daug palaikymo sulaukė ukrainiečiai?

Tikrai taip. Europos nacionaliniai olimpiniai komitetai finansavo ukrainiečių kelionės, festivalio sportinės aprangos, apgyvendinimo išlaidas. Palaikymas Ukrainai varžybų metu buvo didžiulis. Ir ne tik iš vietinių žiūrovų, bet ir kitų šalių sportininkų.

Galime tik įsivaizduoti, kas dedasi sportininko širdyje stojant prie starto linijos ir tuo pat metu žinant, kad jo šalyje šiuo metu vyksta karas. Kiekvienas stengėmės prieiti prie Ukrainos delegacijos atstovų ir bent žodžiu išreikšti savo palaikymą.

VĒLIAVĄ NEŠĖ DVIESE

KOVO 20-OSIOS VAKARĄ SURENGTOJE EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO CEREMONIJOJE EUROPOS OLIMPINIŲ KOMITETŲ ASOCIACIJOS PREZIDENTAS SPYROS CAPRALOS IŠREIŠKĖ PALAIKYMĄ KARĄ IŠGYVENANČIAI UKRAINAI IR PASIDŽIAUGĖ, KAD 26 ŠIOS ŠALIES SPORTININKAI DALYVAUJA FESTIVALYJE.

Jis taip pat dėkojo žemyno olimpiniam komitetams, finansiškai padėjusiems Ukrainos delegacijai atvykti į Suomiją.

Atidarymo ir uždarymo ceremonijos jaunimo olimpinuose festivaliuose primena olimpines žaidynes. Vyksta meniniai pasirodymai, pristatoma šalies šeiminingės kultūra, šalių parade žengia visos dalyvaujančios delegacijos. Stengiamasi, kad ši patirtis jaunesiems sportininkams būtų kuo panašesnė į olimpinę.

„Olimpinio festivalio tikslas – suburti visos Europos jaunimą taikioms, pagarba paremtoms varžyboms“, – priminė Europos olimpinio komitetų asociacijos (EOK) prezidentas S.Capralos.

Atidarymo ceremonijoje taip pat dalyvavo EOK viceprezidentė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovė Daina Gudzinavičiūtė.

Lietuvos vėliavą nešė Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse dalyvavusi slidininkė Eglė Savickaitė ir snieglentininkas Luke'as Putys-Gallagheris. Pirmą kartą Europos jaunimo olimpinio festivalių istorijoje vėliava buvo nešama ir sportininko, ir sportininkės.

Toks sprendimas priimtas atsižvelgus į olimpinėse žaidynėse jau taikomą praktiką ir siekiant lyčių lygybės olimpinuose renginiuose. Į žiemos olimpinio festivalio programą įtraukus merginų ledo ritulio ir šiaurės dvikovės varžybas Vuokatyje praktiškai pasiektas lyčių balansas.

Festivalio atidarymo ceremoniją vainikavo iškilmingas taikos ugnies įžiebimas.

Nejato Volkanio Polato nuotr.

LTOk nuotr.

Lietuvos vėliavą nešė E.Savickaitė ir L.Putys-Gallagheris

Taikos ugnies aukuras

J.Aglinskytės pasirodymas

AUKŠČIAUSIAI – ČIUOŽĖJA

PENKIOLIKA MŪŠŲ ŠALIES SPORTININKŲ IŠBANDĖ JĖGAS EUROPOS JAUNIMO ŽIĖMOS OLIMPINIAME FĖSTIVALYJE VUOKATYJE.

Lietuvai atstovavo keturi slidininkai, po tris biatlonininkus ir kalnų slidininkus, po du snieglenčininkus ir čiuožėjus trumpuoju taku bei viena dailiojo čiuožimo atstovė.

DAILUSIS ČIUOŽIMAS

Aukščiausiai iš Lietuvos sportininkų Vuokatyje pakilo 16-metė Jogailė Aglinskytė, nors į festivalį atvyko ne iki galo išsigydžiusi sunkią traumą. Burtai lėmė, kad trumpąją programą lietuvei teko atlikti pirmai. Pagal Norvegijos atlikėjos Auroros dainą „All in soft inside“ sukurta kompozicija buvo įvertinta 49,19 taško. Tai leido J.Aglinskytei tarp 31 čiuožėjos įsitvirtinti aštuntoje vietoje.

„Esu labai laiminga, kad pavyko atlikti visus elementus. Žinoma, galėjau ir geriau, bet esu patenkinta. Pats festivalis gerai organizuotas, labai smagu pabūti tokioje atmosferoje. Tai ne tik varžybos, bet ir šventė“, – sakė sportininkė.

Ji vis dar jaučia praėjusiais metais patirtos sunkios traumos pasekmes – liepą J.Aglinskytei buvo lūžusi koja.

„Jogailė dar negali visiškai valdyti kairės kojos, ne visus judesius gali iki galo atlikti, todėl kartais turi prisitaikyti ir rasti būdą, kaip tinkamai tą padaryti. Šios dienos pasirodymas tikrai neblogas, nenukrito ir čiuožė taip, kaip planavome. Pirmai čiuožti tikrai sunkiau – teisėjai atidžiau žiūri, kontroliuoja, psichologiškai sunkiau startuoti pirmai“, – po trumposios programos padėję įvertino sportininkės treneris Dmitrijus Kozlovas.

Kovo 24-osios vakarą Lietuvos delegacijos atstovai rinkosi į Vuokačio ledo areną palaikyti J.Aglinskytės, kuri atliko laisvąją programą pagal „Kremerata Baltica“ muziką. Per šį pasirodymą mūsų

šalies čiuožėja kelis kartus krito ir surinko 82,52 taško. Bendrojoje įskaitoje su 131,71 taško ji užėmė devintą vietą.

Varžybas laimėjo Prancūzijos atstovė Lorine Schild (166,98 taško).

„Pati savo pasirodymą šiose varžybose vertinčiau pusėtina. Esu laiminga dėl trumposios programos, tačiau laisvosios nepavyko atlikti taip, kaip norėjau. Dalis varžovių tikrai buvo stiprios ir tą žinojau jau atvykdamą į festivalį, nes anksčiau yra tekę su jomis varžytis. Dirbsiu toliau ir stengsiuosi gerinti savo rezultatus“, – sakė J.Aglinskytė.

BIATLONAS

Vuokatyje Lietuvai atstovavo trys biatlonininkai – Lukrecija Daugirdaitė, Viktorija Kapancova ir Domas Jankauskas.

Merginų sprinto varžybose L.Daugirdaitė 6 km įveikė per 22 min. 14,8 sek. (2 baudos ratai) ir užėmė 50 vietą. V.Kapancova finišavo per 23 min. 1,9 sek. (3 baudos ratai) ir liko 55-a.

Vaikinų varžybose 52-as finišavo D.Jankauskas, kuris 7,5 km distanciją įveikė per 23 min. 44,7 sek. (1 baudos ratas).

„Jei reikėtų apibendrinti, esu patenkintas šaudymu. Prasčiausiai šaudėme 70 proc. taiklumu, geriausiai – 90 proc. Žiūrint į jaunųjų vidurkį, tarptautinėse varžybose jis būna panašus. Pritrūko šliužoimo greičio. Domas pirmame rate buvo 22-as, po antrojo nukrito į 32 vietą, o vėliau nebeužteko energijos. Kaip ir vakar slidininkams, trasa buvo sunki, sniegas minkštokas. Tačiau pagal šaudymą atrodo, kad ketvirtadienį galėtume pakilti aukščiau“, – vylėsi biatlono komandos vyriausiasis treneris Bronius Vitkūnas.

Niclaso Walterio nuotr.

J. Aglinskytė su treneriu D. Kozlovu

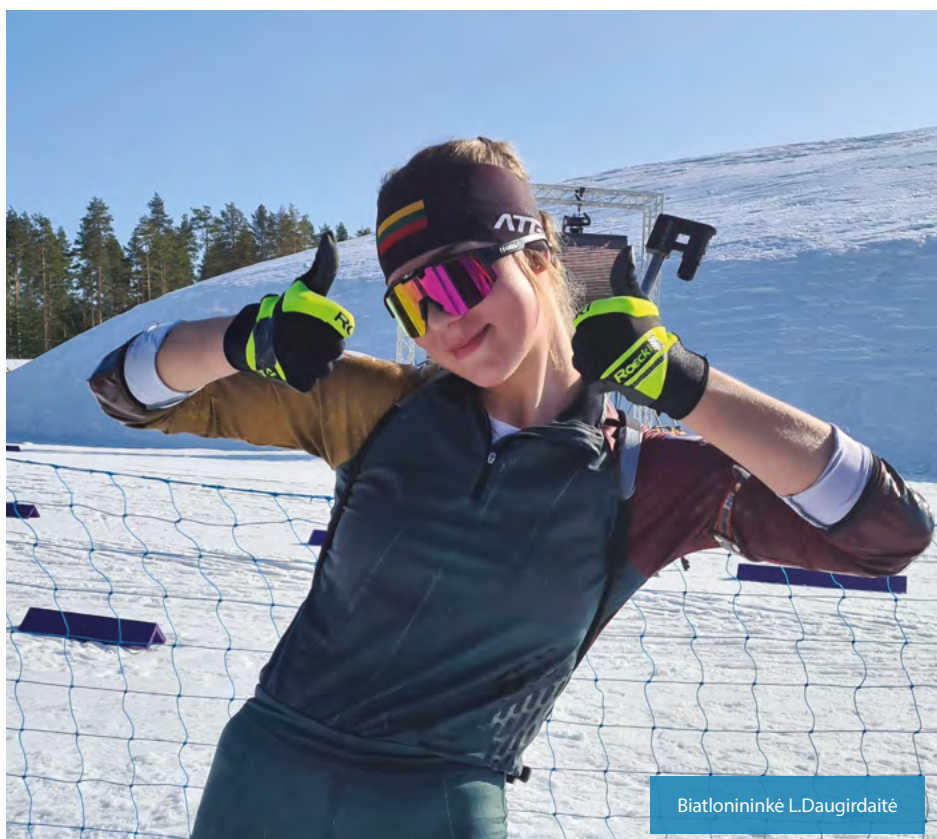
LTOK nuotr.

Biatlonininkas D. Jankauskas

LTOK nuotr.

V. Kapancovos ženkliukų kolekcija

Biatlonininkė L. Daugirdaitė

Merginų 10 km asmeninėse lenktynėse V. Kapancova distanciją įveikė per 43 min. 12,2 sek. (5 baudos minutės) ir užėmė 54 vietą. L. Daugirdaitė finišavo per 43 min. 33,3 sek. (6 baudos minutės) ir galutinėje įskaitoje liko 55-a.

„Šios dienos startas man buvo labai sunkus, nes nesijaučiau gerai. Trasos viduryje pasidarė silpna, pradėjo iš nosies bėgti kraujas. Nors yra kur tobulėti, bet galiu pasidžiaugti savo šaudymu. Šią minutę padariau tiek, kiek galėjau, ir tuo džiaugiuosi“, – sakė V. Kapancova.

Ši sportininkė ne tik plušo treniruotėse ir varžybose, bet ir su kitų šalių atstovais keitėsi festivaliui skirtais ženkliukais. Iš viso ji surinko 32 ženkliukus iš 43.

„Iš pradžių buvo neįmanoma eiti prie kitų sportininkų ir siūlyti mainytis, bet vėliau pagavo azartas. Kai kurios šalys, pavyzdžiui, Ukraina, ženkliukų neturėjo, todėl jų sportininkams tiesiog padovanojau lietuviškus. Labai juos palaikau“, – pasakojo V. Kapancova.

Vaikinų 12,5 km individualiose lenktynėse varžėsi D. Jankauskas. Lietuvis distanciją įveikė per 49 min. 18,8 sek. (9 baudos minutės) ir užėmė 60 vietą.

Matti Leimoneno nuotr.

Lenktyniauja G. Astrauskaitė (Nr. 31)

Mati Leinonen nuotr.

Startuoja K.Sokolovskytė (viduryje)

GREITASIS ČIUOŽIMAS

Greitojo čiuožimo trumpuoju taku varžybose startavo Kotryna Sokolovskytė ir Gabija Astrauskaitė.

K.Sokolovskytė 1500 m rungties savo ketvirtfinalio grupėje užėmė trečią vietą (2 min. 54,849 sek.) ir pateko į pusfinalį. Antrame pusfinalyje lietuvė liko šešta (2 min. 54,597 sek.) ir į finalą nepateko. Galutinėje įskaitoje K.Sokolovskytė užėmė 18 vietą. G.Astrauskaitė savo ketvirtfinalio grupėje finišavo penkta (2 min. 56,750 sek.) ir varžybas baigė 26 pozicijoje.

„Pirmasis startas, todėl tikrai buvo daug jaudulio. Džiaugiamės, kad Kotryna pateko į pusfinalį. Nors asmeninio rezultato nepagerino, bet tai jos aukščiausias pasiekimas įveikiant šį nuotolį. Apskritai merginos pirmą kartą dalyvauja tokia renginyje, jis gana stipriai skiriasi nuo mums įprastų varžybų“, – pratarė sportininkų trenerė Virginija Vilčinskaitė-Ogulevičienė.

500 m atrankos varžybose G.Astrauskaitė beveik sekunde pagerino asmeninį rezultatą ir pateko į ketvirtfinalį (47,859 sek.). Pirmoje ketvirtfinalio grupėje lietuvė užėmė ketvirtą vietą (49,029 sek.).

K.Sokolovskytė atrankoje finišavo per 48,366 sek. Bendrojoje įskaitoje G.Astrauskaitė užėmė 15, o K.Sokolovskytė – 21 vietą.

„Gabija beveik sekunde pagerino asmeninį rezultatą, o tai gana daug, didžiausias šios dienos laimėjimas. Sportininkui pagerinti asmeninį laiką labai svarbu. Tai reiškia, kad judama teisinga kryptimi. Ypač mūsų sporte, kur asmeninis rekordas lemia, ar pateksi į svarbias varžybas“, – paaiškino trenerė V.Vilčinskaitė-Ogulevičienė.

Paskutinę festivalio dieną 1000 m varžybų trečioje atrankos grupėje K.Sokolovskytė distanciją įveikė per 1 min. 49,249 sek. Bendrojoje įskaitoje ji užėmė 23 vietą.

Ketvirtoje atrankos grupėje G.Astrauskaitė finišavo per 1 min. 38,957 sek. ir pateko į ketvirtfinalį. Sportininkė beveik trimis sekundėmis pagerino asmeninį rezultatą. Pirmoje ketvirtfinalio grupėje lietuvė distanciją įveikė per 1 min. 43,829 sek. ir grupėje finišavo penkta. Bendrojoje įskaitoje G.Astrauskaitė užėmė 17 vietą. Iš viso varžybose dalyvavo 29 sportininkės.

„Tikrai džiaugiuosi tuo, kaip pavyko pasirodyti 500 ir 1000 m distancijose. Tai reiškia, kad judu į priekį. Manau, galėjau geriau startuoti ir pirmoje 1500 m trasoje, bet esu patenkinta. Man patiko varžytis su vyresnėmis merginomis, jos turi daugiau patirties, priverčia pasitempti, galėjau iš jų pasimokyti“, – sakė G.Astrauskaitė.

15-metės lietuvės buvo vienos jauniausių šių varžybų dalyvių, dauguma jų konkurenčių – metais ar keleriais vyresnės.

„Pagerintas asmeninis rekordas – tai žingsnis į priekį. Apskritai šios varžybos mums neįprastos, prieš šią distanciją buvo dviejų dienų pertrauka, kai negalėjome treniruotis ant ledo. Žinoma, visoms sąlygos vienodos, bet šiandien buvo matyti, kad tai sportininkams atsiliepė: buvo daug baudių, griuvimų, netikėtų rezultatų“, – atkreipė dėmesį V.Vilčinskaitė-Ogulevičienė.

KALNŲ SLIDINĖJIMAS

Kalnų slidinėjimo varžybų pirmąją dieną vienintelė iš lietuvių galutinį finišą pasiekė Pekino olimpinėse žaidynėse dalyvavusi Gabija Šinkūnaitė, kuri užėmė 46 vietą (1 min. 44,25 sek). Iš 70 sportininkų 13 nefinišavo.

„Pirmasis nusileidimas buvo geresnis. Antrajame matėme, kad ji stengėsi finišuoti, buvo atsargesnė, bijojo suklysti. Tai normalu, kai matai, kad tai vieni, tai kiti nefinišuoja“, – nesistebėjo kalnų slidininkų rinktinės trenerė Anžela Aleksandravičienė.

Vaikinų slalomo varžybų pirmasis nusileidimas nesėkmingai susiklostė Nikolajui Navitskui: jis krito ir distancijos nebaigė. Kito kalnų slidininko Oskaro Karlavičiaus antrąjį nusileidimą sustabdė klaida – jis apžergė lazda ir buvo diskvalifikuotas.

„Oskaras dėl Achilo sausgyslės operacijos beveik dvejus metus praleido be sporto. Treniruočių turėjome labai nedaug, šios varžybos svarbios, todėl, žinoma, paveikė sportininką. Pirmajame nusileidime jis darė daug klaidų, buvo susikaustęs, bet finišavo. Antrajame atrodė jau visai kitaip, bet padarė techninę klaidą“, – pasakojo trenerė A.Aleksandravičienė.

Iš viso pirmojo arba antrojo nusileidimo finišo nepasiekė net 28 sportininkai.

Nejaito Volkano Polato nuotr.

Slalomo trasoje – G.Šinkūnaitė

„Aipju aidas“ nuotr.

Kalnų slidininkai N.Navitskas ir O.Karlavičius

Visi trys festivalyje startavę Lietuvos kalnų slidininkai rungėsi ir paralelinio slalomo atrankos varžybose.

Pirmoji prie starto linijos stojo 18-metė G.Šinkūnaitė. Po pirmojo nusileidimo lietuvė buvo 45-ta, o antrajame keletą kartų suklydusi bendrojoje įskaitoje sportininkė užėmė 56 vietą (42,96 sek.).

Vaikinų varžybose 55 vietą užėmė O.Karlavičius (39,91 sek.).

„Nuotaika dvejopa. Viena vertus, džiaugiuosi, kad pavyko pasiekti finišą ir sudalyvauti tokio lygio varžybose. Kita vertus, pykstu ant savęs, kad dvi dienas iš eilės stipriai klydau (slalomo varžybose dėl techninės klaidos buvo diskvalifikuotas – red. past.), dėl to nepavyko pasiekti užsibrėžto tikslo – patekti į 50-tuką, – apgailestavo O.Karlavičius. – Pats festivalis smagus, kalnų slidininkų bendruomenė labai smagi. Tiesa, norėjau šiek tiek daugiau pabendrauti su kitų sporto šakų atstovais, bet gyvename atskirai, todėl nelabai pavyko.“

N.Navitskas pirmojo nusileidimo metu suklydo, krito ir distancijos nebaigė. Iš viso net 12 sportininkų nefinišavo.

„Trasa labai sunki. Vienu metu skirtingose trasose leidosi du sportininkai, vėliau keitėsi trasomis. Gabija greitesnę trasą įveikė be klaidų, o sunkesnėje kelis kartus suklydo ir dėl to nukrito žemyn. Vaikinų varžybų dalyviai – labai stiprūs. Trisdešimt geriausiųjų buvo visai kito lygio, Oskarui į 50-tuką buvo realu pakliūti. Nikolajui techninė klaida antrą kartą pakišo koją.“

Jie tikrai labai stengėsi ir padarė viską, ką galėjo. Nėra lengva konkuruoti su sportininkais, kurie visus metus praleidžia kalnuose. Nepamirškime, kad čia olimpinis festivalis, čia suvažiuoja geriausi. Tikiuosi, kad mūsų jaunimui tai bus gera patirtis“, – vylėsi A.Aleksandravičienė.

SNIEGLENTĖS

Snieglentčių varžybose kovojo du Lietuvos sportininkai. Didžiojo šuolio varžybų atrankoje Patricija Ivanovaitė aplenkė dvi varžoves ir surinkusi 27,25 taško užėmė dešimtą vietą. Į finalą pateko šešios sportininkės.

Luke'as Putys-Gallagheris gavo 44,50 taško, bendrojoje įskaitoje

užėmė 27 vietą ir aplenkė 12 varžovų.

„Prieš Patricijos startą sutriko teisėjavimo sistema, todėl jai teko iš naujo apšilinėti. Džiaugiuosi, kad antrojo nusileidimo metu jai pavyko pagerinti savo poziciją. Luke'as pirmuoju šuoliu atliko dvigubą apsisukimą aplink savo ašį ir po pirmojo pasirodymo savo grupėje buvo dvilyktas. Antrojo važiavimo metu bandė atlikti trigubą apsisukimą, bet nepavyko taisyklingai nusileisti, todėl gavo nedaug taškų. Taisyklingai atlikęs šį triuką Luke'as būtų patekęs į finalą“, – paaiškino snieglentininkų komandos vadovas Antanas Gaidamavičius.

Kovo 24 d. abu Lietuvos snieglentininkai dalyvavo „slope style“ atrankos varžybose. Pirmoji startavusi P.Ivanovaitė surinko 50 taškų ir užėmė 11 vietą. Į finalą pateko šešios sportininkės.

„Trasa buvo nei per sunki, nei per lengva. Kai kurios figūros – ne pačios lengviausios, tačiau šalia buvo ir kitų, todėl kiekvienas galėjo pasirinkti patogiausią. Mano nusileidimai galėjo būti geresni, nepavyko padaryti to, ką norėjau. Bendras merginų lygis – labai aukštas, nenusileidžia rimtoms suaugusiųjų varžybų dalyvėms. Tai neleidžia atsipalaiduoti ir skatina lipti per save, ką nuolat šiose varžybose ir dariau. Tikrai jaučiu, kad patobulėjau, todėl buvo verta dalyvauti“, – savo pasirodymą įvertino P.Ivanovaitė.

L.Putys-Gallagheris per abu nusileidimus krito ir su 24 taškais užėmė 34 vietą. Tiesa, prieš tris savaites sportininkas patyrė traumą ir kurį laiką nesitreniravo. Viso festivalio metu L.Putys-Gallagheris jautė stiprų artimųjų palaikymą. Airijoje gyvenanti šeima atvyko į Vuokatį palaikyti dviejose rungtyse startavusio sportininko.

„Kiek teko matyti, atrodo, kad mano šeima – vienintelė, atvykusi į Vuokatį, kiti mūsų sportininkai atvažiavo tik su komanda. Labai džiaugiuosi jų palaikymu, smagu, kad turėdami laisvo laiko galime ir drauge ką nors nuveikti“, – sakė sportininkas.

Artimieji stebėjo ir festivalio atidarymo ceremoniją, per kurią L.Putys-Gallagheris kartu su slidininke Egle Savickaite nešė Lietuvos vėliavą.

„Tai buvo labai didelė garbė, o festivalis išties smagus. Dabar,

Snieglentininkė Plvanovaitė

žinoma, reikia siekti patekti ir į olimpinės žaidynes. Turiu tikslą, planą ir nesiruošiu sustoti“, – patikino snieglentininkas.

SLIDINĖJIMAS

Daugiausia – keturi sportininkai – atstovavo Lietuvai lygumų slidinėjimo varžybose. Tarp jų – ir Pekino olimpietė E.Savickaitė. Pirmosios įprastai biatlonui skirtą bazę išbandė E.Savickaitė ir Rūta Žemaitytė. E.Savickaitė 7,5 km distanciją laisvuju stiliumi įveikė per 26 min. 4,1 sek. ir užėmė 46 vietą.

„Sunkus startas, net kojas pakirto. Sniegas aptirpęs, minkštas, košė. Slidės neslysta, atrodo, lyg judėtum per žvyrą. Bet taip pat sunku buvo visiems, negaliu skųstis. Turbūt reikia daugiau padirbėti. Šios dienos varžybas vertinu šešiais balais iš dešimties“, – sakė sportininkė.

Varžybas laimėjo švedė Lisa Eriksson, distanciją įveikusi per 20 min. 46,9 sek. Šios rungties nugalėtojoms medalius įteikė Europos olimpiinių komitetų asociacijos viceprezidentė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovė Daina Gudžinevičiūtė.

Kaip jau minėta, per festivalio atidarymo ceremoniją E.Savickaitė ir snieglentininkas L.Putys-Gallagheris nešė Lietuvos vėliavą. Šis festivalis – pirmasis, kai šalių parade vėliavą nešė ir sportininkas, ir sportininkė.

„Visa festivalio atmosfera puiki, atidarymas labai smagus. Gal šiek tiek gaila, kad gyvenamek toliau nuo kitų šalių sportininkų, norėtūsi daugiau pabendrauti. Bet puikiai sutariame su čia esančiais kitų sporto šakų atstovais lietuviais“, – pasakojo sportininkė.

R.Žemaitytei Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis – pirmosios tarptautinės varžybos. 7,5 km distanciją laisvuju stiliumi

ji įveikė per 28 min. 36, 2 sek. ir užėmė 62 vietą.

„Kadangi tai pirmosios mano tarptautinės varžybos, jaudinausi. Bet šia patirtimi džiaugiuosi, tikrai smagu dalyvauti varžybose užsienyje: kita šalis, kiti varžovai, jeigu dar sniegas būtų kietesnis – būtų pasaka“, – sakė slidininkė ir prasarė, kad prieš varžybas jautėsi peršalus.

Vaikinų 10 km lenktynėse startavo Kasparas Misiūnas ir Ernestas Tretjakovas. Ernestas distanciją įveikė per 28 min. 13,5 sek. ir užėmė 72 vietą. Varžybas laimėjo suomis Niko Anttola, kuris finišą pasiekė per 21 min. 8,7 sek.

„Po pirmojo rato kojos nusėdo, varikliukas užgeso ir nepavyko palaikyti aukšto tempo. Bet buvo smagu išbandyti jėgas su savo amžiaus grupės varžovais. Tai galimybė patikrinti save, kaip esu pasiruošęs. Varžovai buvo pažįstami, su latviais, ukrainiečiais, ispanais dažnai stovyklose susitinkame“, – pasakojo E.Tretjakovas.

K.Misiūnas trasą įveikė per 32 min. 42 sek. ir bendrojoje įskaitoje užėmė 76 vietą. „Buvo labai sunku, nesitikėjau. Sniegas minkštas, todėl slidės sunkiai slydo. Man kietesnė trasa patinka“, – prasarė slidininkas.

Stojusios prie antrosios rungties starto merginos varžėsi 5 km lenktynėse klasikiniu stiliumi, o vaikinai – 7,5 km lenktynėse klasikiniu stiliumi.

Olimpietė E.Savickaitė distanciją įveikė per 17 min. 9,8 sek. ir užėmė 42 vietą. R.Žemaitytė finišavo per 19 min. 48,9 sek. ir buvo 60-a.

Vaikinų varžybose distanciją per 26 min. 50,9 sek. įveikęs E.Tretjakovas užėmė 70 vietą, o K.Misiūnas – 73-ią, jis finišavo per 30 min. 45,6 sek.

Snieglentininkas L.Putys-Gallagheris

Geriausiai iš Lietuvos slidininkų pasirodė olimpietė E.Savickaitė

Lietuvos slidininkai ir jų treneris A.Drūsys su festivalio talismanu

„Esame patenkinti Eglės pasirodymu, jai pavyko aplenkti 21 varžovę, panašiai ir planavome. Patekti tarp 30 geriausiųjų dar būtų buvę sunku. Aš patenkintas, o svarbiausia, kad ir sportininkė patenkinta.“

Rūtai ir Ernestui dar trūksta tokių varžybų patirties. Norėtume, kad šiose varžybose jie įgytų ne tik patirties, bet ir motyvacijos toliau dirbti, o po kelerių metų bus galima tikėtis rezultato. Ernestas galėjo pasirodyti geriau. Iškosime priežasčių ir dirbsime toliau. Tikiuosi, kad sprinto varžybose pavyks aplenkti daugiau varžovų“, – vylėsi slidininkų komandos vyriausiasis treneris Algis Drūsys.

Visi keturi slidininkai iš Lietuvos dalyvavo sprinto laisvuju stiliumi lenktynėse. Geriausiai pasirodė E.Savickaitė, kuri 1,1 km distanciją įveikė per 2 min. 33,04 sek. ir užėmė 35 vietą.

„Įvykdžiau vieną iš kelių tikslų – startavau 35-ta ir norėjau neprarasti šios pozicijos. Kai sužinojau, kad pavyko tą padaryti, pasijutau labai laiminga. Mano varžovė latvė Samanta Krampe, su kuria praėjusį sezoną lygiai šliuozėme, atrankoje buvo vienuoliktą (2 min. 24,72 sek.). Dėl to šiek tiek liūdna, nes tai reiškia, kad kažko nepadariau“, – sakė E.Savickaitė.

R.Žemaitytė finišą pasiekė per 2 min. 57,47 sek. ir užėmė 63 vietą.

Vaikinų sprinto varžybose E.Tretjakovas distanciją įveikė per 2 min. 31,63 sek. ir finišavo 61 vietoje. K.Misiūnas užėmė 70 vietą, jo laikas – 2 min. 21,70 sek.

„Sprinto rezultatu esu patenkintas labiau nei prieš tai buvusiomis varžybomis. Trasa greita, slidės suteptos gerai, greitis buvo didelis, tačiau galutiniam rezultatui pritrūko jėgos ir ištvermės“, – prisipa-

žino E.Tretjakovas.

Po atrankos varžybų Lietuvos komanda namo neskubėjo, sportininkai liko palaikyti Latvijos atstovo Laurio Kaparkalejo, kuris ir tapo šių varžybų čempionu.

„Su Lauriu esame draugai. Susipažinome pernai rudenį pasaulio riedslidžių čempionate, vėliau kartu dalyvavome tarptautinėje stovykloje Italijoje, nuo tada palaikome ryšį. Nors esame varžovai, labai džiaugiuosi, kad jis pasiekė tokį lygį ir laimėjo. Stebėdami finalą turbūt jaudinomės labiau nei jis pats“, – įspūdziais pasidalijo E.Tretjakovas.

Slidininkų mišrios estafetės 4x5 km klasikiniu ir laisvuju stiliumi rungtimi Lietuvos sportininkai baigė pasirodymą festivalyje Vuokatyje. Lietuviai mišrios estafetės varžybose apskritai dalyvavo pirmą kartą. Jie trasą įveikė per 1 val. 11 min. 4,8 sek. ir užėmė 17 vietą iš tiek pat dalyvavusių komandų. Nuo nugalėtojų tapusių švedų mūsų šalies atstovai atsiliko 15 min. 37 sek.

„Reikia pripažinti, kad nebuvo šalių, su kurių komandomis šandien būtume galėję pasivaržyti. Tikrai galime pasidžiaugti, kad turėjome komandą ir galėjome dalyvauti, tačiau dar reikia pasitreniruoti.“

Per penkias dienas – keturi startai, grafikas buvo intensyvus. Vakar Eglė neblogai pasirodė sprinto laisvuju stiliumi lenktynėse, kuriose užėmė 35 vietą. Kėlėme tikslą patekti į 30-tuką, trūko ne daug.

Manau, sportininkai padarė, ką galėjo. Džiaugiuosi, kad galėjo dalyvauti, pasisemti svarbios patirties. Rūtai ir Kasparui tai buvo pirmos tokio lygio varžybos“, – sakė slidininkų treneris A.Drūsys.

Lietuvos delegacijos nariai uždarymo ceremonijoje

SUOMIAI ESTAFETĘ PERDAVĖ ITALAMS

KOVO 25-OSIOS VAKARĄ VUOKATYJE BUVO NULEISTA XV EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINIO FESTIVALIO UŽSKLANDA. FESTIVALIO UŽDARYMO CEREMONIJOS EISENOJE DALYVAVO TIK VĒLIAVNEŠIAI. LIETUVOS TRISPALVĖ PLAŽDĖJO DAILIOJO ČIUOŽIMO ATSTOVĖS JOGAILĖS AGLINSKYTĖS RANKOSE.

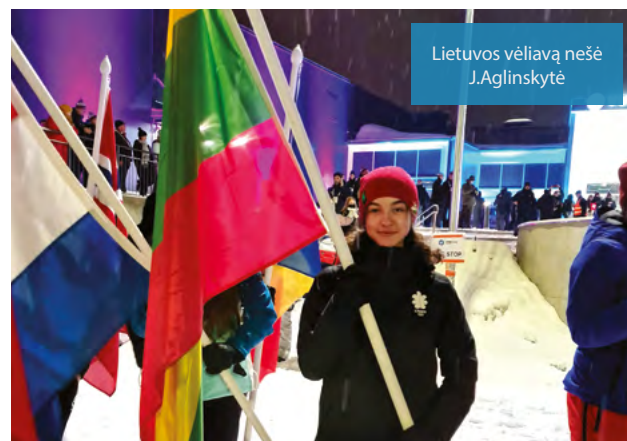
Esu labai laiminga, tai tikrai didelė garbė. Pats festivalis paliko nuostabų įspūdį, atmosfera buvo labai šventiška ir draugiška. Man tai buvo vienas įsimintiniausių renginių“, – sakė 16-metė Lietuvos sportininkė.

„Atidarymo ceremonijoje sakiau, kad sportininkai bus šio festivalio žvaigždės, kurios suvienys Europos žemyną. Šiandien stoviu čia jumis didžiuodamasis. Ne visi išvykstate su medaliais, tačiau kiekvienas esate čempionas. Jūs esate olimpinio judėjimo ateitis“, – sakė Europos olimpinių komitetų asociacijos prezidentas Spyros Capralos.

Festivalio uždarymo ceremonijoje buvo užgesinta Vuokačio arenoje visą savaitę liepsnojusi taikos ugnis, o Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio vėliava perduota Italijai – Friulio-Venecijos Džulijos regionui. Būtent ten 2023 m. vyks XVI Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis.

Iš viso Vuokatyje buvo varžomasi devyniose sporto disciplinose: kalnų slidinėjimo, biatlono, ledo ritulio, snieglenčių, lygumų slidinėjimo, šuolių su slidėmis, greitojo čiuožimo trumpuoju taku, dailiojo čiuožimo ir šiaurės dvikovės. Per penkias dienas išdalyti 135 medalių komplektai.

Daugiausiai medalių iškovojo Suomijos (6 aukso, 4 sidabro, 4 bronzos), Italijos (5, 9, 6) ir Austrijos (5, 3, 2) sportininkai. Iš viso ant garbės pakyls kopė 17 šalių atstovai.

Lietuvos vėliavą nešė J. Aglinskytė

EOK prezidentas S. Capralos festivalio vėliavą perdavė Friulio-Venecijos Džulijos regiono atstovams (kairėje)

IŠSKIRTINIS FILMO „OLGA“ SEANSAS

KOVO 21 D. VILNIUJE, KINO TEATRE „PASAKA“, VYKO SPECIALUS FILMO „OLGA“ SEANSAS, Į KURĮ ATVYKO KŪRYBINĖ KOMANDA – ŠVEICARŲ REŽISIERIUS ELIE GRAPPE'AS IR UKRAINIETĖ AKTORĖ ANASTASIJA BUDIĄSKINA.

Filmo žiūrovai

Išgyventi karą jai teko mažiausiai du kartus: 2014-aisiais, vykstant Maidano revoliucijai, jau vėliau 2021 m. kuriant filmą „Olga“ šį siaubą patyrė ir A.Budiaškinos herojė, o dabar filmo siužetas tapo realybe – pačiai teko bėgti nuo karo, palikti Char kovą ir išvykti į Lenkiją.

Po specialaus Ukrainai paremti skirto seanso filmo kūrėjai dalijosi mintimis kino kritiko Edvino Pukštos moderuojamoje diskusijoje.

„Filmas „Olga“ – įrodymas, kaip greitai viskas gali pasikeisti, kaip išgalvotas scenarijus tampa skaudžia realybe. Ši juosta praėjusių metų gruodį atidarė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir Lietuvos olimpinio fondo organizuotą Sporto kino festivalį, o dabar Ukrainos įvykių kontekste ją nusprendėme parodyti dar sykį“, – sakė E.Pukšta.

Pasak jo, sunku suvokti, kad dar visai neseniai viskas buvo visai kitaip: štai ir režisierius Olehas Sencovas likus vos kelioms dienoms iki Rusijos pradėto karo pristatydamas savo filmą pasipuošęs žengė raudonu kilimu, o dabar su ginklu gina Ukrainą pirmose fronto linijose.

„Kiekvienas iš mūsų esame laimingi vien todėl, kad šiuo metu galime pamatyti filmą, apsilankyti kino teatre – tokios galimybės ukrainiečiai neturi, šalyje viskas uždaryta“, – į susirinkusią publiką kreipėsi E.Pukšta.

„Olga“ pasakoja apie ukrainiečių gimnastę, kuriai tenka išgyventi panašius jausmus į tai, kas šiuo metu vyksta Ukrainoje. Dramos veiksmas nukelia į Maidano įvykius: kol 15-metė ruošiasi Europos čempionatui, kovoja dėl kelialapio į olimpinės žaidynes, jos namuose Ukrainoje vyksta karas.

Sukrečiantys vaizdai, pavojuje atsidūrusi mama, draugų ašaros – merginai tenka atrasti jėgų siekti sporto pergalių, nes visos mintys sukasi apie šalies ir jai brangiausių žmonių likimą.

A.Budiaškinai nesvetimos jos įkūnytos Olgos emocijos, nors visa istorija ir suvaidinta. „Aš, kaip ir kitos aktorės, vaidmeniui atsidaviau šimtu procentų. Ir nors nemanau, kad pagal charak-

Roko Lukoševičiaus nuotr.

E.Grappe'as ir A.Budiaškina Vilniuje

Kino kritikas E.Pukšta

terį turime daug panašumų su Olga, galimai dalis manęs liko personaže“, – sakė aktorė.

Scenarijų režisierius kūrė pusšesčių metų, filmavimas truko septynis mėnesius – tuomet procesus trikdė ir pandemijos iššūkiai. Tačiau nors šiandien „Olgos“ siužetas tampa dar aktualesnis nei prieš metus, kai juosta išvydo dienos šviesą, E.Grappe'as tikina šiandien apie tai nebegalvojantis: „Realybė dabar tokia žiauri, kad apie filmą daugiau negalvoju. Dabarties įvykiai Ukrainoje nebekeičia filmo reikšmės. Tik noriu tikėti, kad žmonės, žiūrėdami filmą šiandien, supras, kad tai Maidano įvykiai, kurie vyksta ne dabar, o prieš aštuonerius metus.“

Filmas buvo rodomas ir kovo 22 d. Visi už bilietus surinkti pinigai skirti pagalbai Ukrainai.

K.Maksvyčio karjera vyrų komandose (užimant vyr. trenerio postą)

2010–2011 m. – Kauno „Aisčiai“
 2011–2012 m. – Vilniaus „Sakai“
 2012–2015 m. – Klaipėdos „Neptūnas“
 2015–2017 m. – Panevėžio „Lietkabelis“
 2017–2019 m. – Klaipėdos „Neptūnas“
 2019–2022 m. – Permės „Parma“
 Nuo 2021 m. – Lietuvos vyrų rinktinė
 Nuo 2022 m. rugsėjo – Kauno „Žalgiris“?

K.Maksvyčio laimėjimai

2008 m. su 16-mečių vaikų rinktinė laimėtas Europos čempionatas (U-16)
 2010 m. su 18-mečių vaikų rinktinė laimėtas Europos čempionatas (U-18)
 2011 m. su 19-mečių vaikų rinktinė laimėtas pasaulio čempionatas (U-19)
 2012 m. su 20-mečių vaikų rinktinė laimėtas Europos čempionatas (U-20)
 2014 ir 2017 m. iškovotas LKL sidabras
 2013 ir 2019 m. iškovota LKL bronz

K.Maksvytis prie Lietuvos rinktinės vairo stojo pernai rudenį

MEDALIAI PASIEKIAMI

LIETUVOS KREPŠINIO RINKTINĖS TRENERIS KAZYS MAKSVYTIS MANO, KAD JO AUKLĖTINIAI IŠ SVARBIAUSIŲ TURNYRŲ PAJĖGŪS PARSIVEŽTI APDOVANOJIMUS.

VAIDAS ČEPONIS

Lietuvos vyrų krepšinio rinktinėi šiemet išbandymų nestigs. Mūsų šalies nacionalinė komanda atrankos varžybose kausi dėl vietos kitų metų pasaulio čempionate. Rugsėjį lietuvių laukia mūšiai Europos pirmenybėse.

Lietuvos rinktinę į pergales veda pernai vyriausioju treneriu paskirtas ir dar šį sezoną Permės „Parma“ klubui dirgavęs Kazys Maksvytis. Mūsiškiai planetos pirmenybių atrankos varžybų F grupėje laimėjo visas ketverias rungtynes ir jau dabar užsitikrino kelialapį į kitą etapą.

K.Maksvytis dėl Rusijos invazijos į Ukrainą paliko „Parma“ trenerio postą. Jo Permėje likusius daiktus surinko ir į Lietuvą parvežė dabar jau buvęs jo asistentas „Parma“ klube Gintaras Kadžiulis.

Kartu su K.Maksvyčiu iš Permės ekipos išvyko Adas Juškevičius ir Eigirdas Žukauskas. Dėl karo Ukrainoje Maskvos CSKA komandos aprangą nusivilko Marius Grigonis, Sankt Peterburgo „Zenit“ – Mindaugas Kuzminskas ir Artūras Gudaitis.

Žiniasklaida skelbia, kad kitą sezoną K.Maksvytis treniruos ne tik šalies rinktinę, bet ir Kauno „Žalgirį“. Šio fakto nei pats strategas, nei „Žalgirio“ vadovai nekomentuoja. Jie K.Maksvytį viliojo ir anksčiau, bet tuomet lietuvis jau buvo pasirašęs sutartį su „Parma“, o šio klubo vadovai savo vyriausiojo stratego į Kauno komandą neišleido.

K.Maksvytis atsakė į „Olimpinės panoramos“ klausimus.

Kaip išsiskyrėte su „Parma“ kubu?

Naktį prieš rungtynes su Bosnija ir Hercegovina (vasario 27 d. – aut. past.) miegojau lengviau, nes jau buvau priėmęs sprendimą, kuris buvo mano širdyje. Susiklosčius tokiai situacijai negalėjau pasiegti kitaip. Į Permę nebevažiavau, klubo vadovus apie tai informavau ir likau Lietuvoje. Dėl to kažkiek nukentėsiu finansiškai, bet tai visiškai nesvarbu.

Pereikime prie rinktinės reikalų. Lietuvos krepšinio federacija išklė jūsų treniruojamai nacionalinei komandai tikslą kovoti

dėl medalių šiemet vyksiančiame Europos čempionate. Ar tai įgyvendinamas uždavinys?

Jei komandai atstovaus visi geriausi žaidėjai, manau, kad taip. Aišku, lengva nebus. Į medalius pretenduos būrys rinktinių, pirmausia Prancūzija, Slovėnija, Serbija, Ispanija.

Patekome į B grupę, kurioje žais prancūzai, slovėnai, čempionato šeimininkai vokiečiai, taip pat bosniai ir vengrai. Į kitą etapą išeis keturios ekipos. Kaip vertinate varžovus?

Tai labai stipri grupė. Neturėsime nė kada apšilti kojų, nes pirmąsias dvi rungtynes žaisime su vienais čempionato favoritu slovėnais ir prancūzais. Norėjosi iš pradžių susitikti su silpnesniais varžovais, bet yra kaip yra. Jau nieko nepakeisime ir teks būti geriausios sportinės formos jau pačioje pirmenybių pradžioje. Kita vertus, labai realu, kad atkrintamųjų varžybų pradžioje nekovosime su labai pajėgiomis rinktinėmis.

O ar realu ateityje iškovoti medalius pasaulio čempionate, olimpinėse žaidynėse?

Tikiu, kad taip. Manau, anksčiau federacija Lietuvos krepšiniams kiek per žemai nuleisdavo kartelę – buvo keliami kukloki tikslai. Esame krepšinio šalis ir privalome siekti maksimumo.

Tačiau ar sutinkate, kad dabar, kitaip nei ankstesniais laikais, turime labai nedaug aukščiausio lygio krepšininkų? Žvaigždėmis turbūt galime pavadinti tik Domantą Saboną ir Joną Valančiūną.

Nevisiškai sutinku. Turime nemažai žaidėjų, kurie sėkmingai rungtyniauja Eurolygoje. Tiesa, pritariu, kad anksčiau žvaigždžių buvo daugiau.

Kodėl pastaruoju metu smuko Lietuvos vyrų rinktinės lygis, ji nebelaimi prizinių vietų stambiausiose varžybose? Olimpiadoje pastarąjį kartą apdovanojimai iškovoti 2000 metais, planetos pirmenybėse – 2010-aisiais, o Europos čempionate – 2015-aisiais.

Man sunku pasakyti, nes tada nebuvau šalia vyrų rinktinės. Smarkiai pakilo kai kurių rinktinių meistriškumas. 1992–1994 metais gimę lietuviai solidžiai žaidė jaunių, jaunimo čempionatuose, bet kai kuriems jų perėjimas į suaugusiųjų krepšinį buvo sudėtingas.

Ar jums Lietuvos krepšinio ateitis atrodo šviesi?

Taip, turime pakankamai talentų. Pavyzdžiui, nemažai jų gerai žaidžia JAV studentų lygoje. Anksčiau dalis mūsų jaunimo patekdavo į antrarušius Amerikos universitetus. Dabar taip nebėra. Daugelis atstovauja pajėgiems universitetams, dirba su gerais treneriais.

Su nacionaline komanda neseniai atsisveikino Mantas Kalnietis, prieš tai – Paulius Jankūnas, Jonas Mačiulis, Robertas Javtokas. Ar galima teigti, kad rinktinėje vyksta kartų kaita?

Taip, galima. Šie minėti krepšinininkai ilgą laiką buvo vieni pagrindinių rinktinės narių. Pavyzdžiui, M.Kalnietis ne vienus metus buvo vienintelis aukšto lygio žaidėjas.

Ar pasitraukus veteranams neatsirado spragų?

Įžaidėjo pozicijoje dabar turime Roką Jokubaitį, Luką Lekavičių. Lengvųjų puolėjų taip pat pakanka. Aišku, turime du puikius „centrus“. Pati problemiškesnė turbūt sunkiojo puolėjo pozicija.

Gal į ją gali taikytis Eurolygoje dabar sėkmingai rungtyniaujantis Donatas Motiejūnas?

Gali, Donatas sugeba pataikyti tritaškius, bet jis yra labiau vidurio puolėjas. Manau, kad galutiniame rinktinės dvyliktuke bus ne daugiau kaip trys „centrai“. O gal ir du.

Vadinasi, dėl vietos pagrindinėje komandoje D.Motiejūnas konkuruos su Artūru Gudaičiu?

Nenoriu spėlioti. Pagyvėsime – pamatysim (šypsosi).

K.Maksvytis mano, kad D.Sabonis ir J.Valančiūnas galėtų daugiau laiko žaisti kartu

J.Valančiūnas NBA čempionate pradėjo neblogai mesti tritaškius. Tokiu atveju gal jis su D.Sabonu kartu galėtų ilgiau būti aikštėje?

Dabar tendencijos tokios, kad dažniau žaidžiama žemesniais, lengvesniais penketais, tačiau neatmetu varianto, kad Jonas su Domantu rungtyniaus kartu aikštėje ilgesnį laiką. Kai kurios komandos nuolat žaidžia su dviem dideliais žmonėmis. Tai priklauso ir nuo varžovų penketo.

Kiek žaidėjų iš dabartinės rinktinės, rungtyniaujančios pasaulio čempionato atrankos varžybų „languose“, pretenduos į geriausiųjų dvyliktuką, kuris vyks į Europos čempionatą?

Keletas jų tikrai bus kandidatai. Pavyzdžiui, Arnas Butkevičius, Vaidas Karinauskas, Tomas Dimša, Eigirdas Žukauskas, Osvaldas Olisevičius, gal ir Martynas Echodas, Laurynas Birutis, jei kažkas iš aukštaūgių iškris dėl traumų. Žinoma, situacija nesmagi, nes „languose“ žaidžia vieni krepšinininkai, bet Europos, pasaulio pirmenybėse iš jų turbūt bus tik vienas kitas.

Artėjant Lietuvos krepšinio šimtmečiui šios sporto šakos federacija paskelbė šimto iškiliausių Lietuvos krepšinio asmenybių rinkimus. Jūsų nuomone, kurie žmonės nusipelnė užimti pirmąsias penkias vietas?

Arvydas Sabonis, Modestas Paulauskas, Vladas Garastas, Šarūnas Marčiulionis ir Šarūnas Jasikevičius.

Su Permės klubu sėkmingai žaidėte VTB jungtinėje lygoje, bet kiek netikėtai iškritote iš FIBA Europos taurės turnyro. Kodėl?

Taip, Europos varžybose pasirodėme nekaip. Viena priežasčių ta, kad svarbiausiose rungtynėse neturėjome kelių traumotų žaidėjų.

K. Keblys

Treniruočių stovykloje Italijoje – LIF prezidentas M. Griškoniš

RINKTINĖJE – IR NAUJI, IR GERAI ŽINOMI VEIDAI

„PAGRINDINIAI MŪSŲ TIKSLAI ŠIEMET – SUFORMUOTI IR PARENGTI ĮGULAS, KURIOS GALĖTŲ KŪNKURUOTI SU GERIAUSIOMIS PASAULIO IR EUROPOS KOMANDOMIS, BEI RŪOŠTIS JAU KITAMET VYKSIANČIAI ATRANKAI Į PARYŽIAUS OLIMPINES ŽAIDYNES“, – SAKŲ LIETUVOS IRKLAVIMO RINKTINĖS VYRIAUSIASIS TRENERIS KĘSTUTIS KEBLYS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Lietuvos irkluotojai, naujam sezonui pradėję rengtis nuo praėjusių metų rugsėjo mėnesio, šiemet treniruojas Italijoje.

Sausio mėnesį šalies irklavimo rinktinė praleido aukštikalnėse Livinjuje ir slidinėjo Italijos Alpėse, o vasario ir kovo pradžioje irklavo Sabaudijoje. Kovo 12 d. sportininkai grįžo į Lietuvą, tikrinosi sveikatą ir treniravosi, o kovo 20-ąją vėl iškeliauja į Italiją, šįkart – į Korgeną.

„Korgenoje treniruosis iki balandžio 7 dienos ir iš ten vyksime į tradicinę Pjediluko irklavimo regatą „Memorial Paolo D’Aloja“, kuria pradėsime naują sezoną. Po varžybų balandžio 11-ąją grįšime į Lietuvą ir toliau sezonui rengsimės namie“, – pasakoja Lietuvos irklavimo rinktinės vyriausiasis treneris Kęstutis Keblys.

Treneri, šiemet Lietuvos irklavimo rinktinės lauks nemažai iššūkių. Pavyzdžiui, su didžiuoju sportu atsisveikino Milda Valčiukaitė ir Saulius Ritteris, o juos deramai pakeisti nėra kam. Ką jums žada šis sezonas, kokius pagrindinius tikslus kelsite irkluotojams?

Iššūkių būna kasmet, ne išimtis ir šie metai. Sezonas nebus kaž-

kuo ypatingas. Žinoma, nėra kuo džiaugtis, kai sportinę karjerą baigia stiprūs, talentingi atletai. Tačiau tai neišvengiama: yra pradžia ir yra pabaiga. Kartos keičiasi.

Mildos karjeros pabaigą pajusime, nes Lietuvoje nėra labai daug irkluotojų merginų. Tačiau auga nauja karta: Martyna Kazlauskaitė, vėl grįžusi į irkluotojų gretas Viktorija Senkutė, Dovilė Rimkutė, Ugnė Juzėnaitė. Tai tik dalis jaunų perspektyvių sportininkių, kurios jau yra iškovojusios savo amžiaus grupių Europos ir pasaulio čempionatų apdovanojimų. Yra ir pajėgių jaunų irkluotojų, studijuojančių JAV.

Taip pat norėtusi pasidžiaugti, kad turime Donatą Karalienę, kuri noriai dalijasi savo didele patirtimi su jaunesnėmis sportininkėmis ir tai leidžia joms sparčiau tobulėti.

Porinio irklo meistrų rinktinėje šiuo metu yra aštuoni vyrai, tarp kurių – pasaulio ir Europos čempionai bei prizinininkai. Tikrai turime gerų atletų ir didelės tragedijos nematau.

Pagrindiniai mūsų tikslai šiemet – suformuoti ir parengti įgulas, kurios galėtų konkuruoti su geriausiomis pasaulio ir Europos komandomis bei ruoštis jau kitąmet vyksiančiai atrankai į Paryžiaus olimpinės žaidynes.

SUTARTIS SU BRITU

Lietuvos irklavimo federacija (LIF) pasirašė sutartį su Didžiosios Britanijos specialistu lanu Shore'u. Didelę darbo su aukšto meistriškumo sportininkais patirtį sukaupęs britas užims rinktinės atletų ir LIF trenerių konsultanto vaidmenį.

Pasak LIF vadovų, I.Shore'as užsiims strategijos kūrimu, nustatys rezultatų vertinimo kriterijus, turės sukurti adaptuotą treniruočių programą bei sportininkų atrankos sistemą. Taip pat I.Shore'as kuruos LIF trenerių darbą, kurs jaunųjų talentų programą bei trenerių darbo struktūrą.

„Tikime, kad I.Shore'as padės mūsų rinktinėi tobulėti ne tik fiziškai, bet ir psichologiškai, tikime, kad jis gali įnešti naujovių į mūsų veiklą, trenerių darbą, sportininkų pasirengimą, – sakė LIF prezidentas Mindaugas Griškonis. – Jeigu norime tobulėti, mums reikia naujų vėjų, gal šiek tiek kitokio požiūrio į visą treniruočių sistemą.“

Prieš tai Daramo universitete besidarbavęs I.Shore'as Didžiojoje Britanijoje pagarsėjo kaip treniruočių programos ir sistemas irklautojams kuriantis treneris. Per savo karjerą jam teko dirbuotis su Didžiosios Britanijos olimpiečiais, pasaulio čempionato dalyviais bei prizininiais. Iš Tokijo olimpinė žaidynių I.Shore'o auklėtiniai grįžo su sidabro ir bronzos medaliais.

Sutartis su I.Shore'u pasirašyta bandomajam laikotarpiui iki spalio 31 d.

Kokių minčių kilo po pirmųjų treniruočių stovyklų?

Sezonui pradėjome ruoštis nuo rugsėjo, sportininkai išsėję tris savaites. Visą rudenį treniravomės Trakuose ir naujoje Lietuvos sporto centro sporto bazėje Druskininkuose.

Aukštikalnėse Livinjuje treniravomės slidinėjimo lygumų trasoje, dirbome su ergometrais salėje aukštikalnių sąlygomis. Sabaudijoje irklavome. Čia treniravosi ir Italijos, Austrijos, Airijos, Estijos komandos. Judėjimas ežere buvo intensyvus.

Mūsų irklautojų nuotaika puiki ir darbinga, sportininkai per treniruotes atiduoda visas jėgas, visi nori kuo geriau pasiruošti sezonui.

Kuriems irklautojams geriausiai sekėsi slidinėti?

Negalime vertinti irklautojų pajėgumo slidinėjimo trasoje, nes mūsų darbas – irkluoti, o ne slidinėti. Slidinėjimo trasoje buvo atliekamas bendro fizinio pasirengimo darbas, atletams reikėjo dirbti esant tam tikram pulso režimui.

Neskyrėme tiek laiko slidinėjimo technikai tobulinti, kiek irklavimui. Pagal ergometro rezultatus vieni komandos lyderių – Dovydas Nemeravičius ir Aurimas Adomavičius, o tarp moterų – D.Karalienė.

Kiek irklautojų pakviesta į rinktinę? Ar jie visi gali dalyvauti treniruočių stovyklose?

Treniruočių stovykloje Italijoje dalyvauja 15 sportininkų, Korgene prie jų prisijungė dar 11 jaunimo ir jaunių grupių irklautojų. Dėl šeimyninių priežasčių negali dalyvauti D.Karalienė, bet ji treniruojasi Lietuvoje pagal bendrą rinktinės planą.

Kiek naujų irklautojų papildė rinktinės gretas ir ką apie juos galite pasakyti?

Visai naujų veidų kaip ir nėra. Kai kurie sportininkai treniruodavosi su suaugusiųjų rinktinė epizodiškai, o dabar prie jos prisijungė visų pajėgumu. Prie naujokių būtų galima priskirti Martyną Kazlauskaitę ir Dovilę Rimkutę.

Broliai Domantas ir Dovydas Stankūnai jau pernai dalyvavo Europos suaugusiųjų čempionate ir su Povilu Stankūnu bei Mantu Juškevičiumi irklavo vyrų pavienę keturvietę be vairininko. Visi šie jauni sportininkai – talentingi, motyvuoti ir darbštūs, spėjo iškovoti apdovanojimų tarp savo amžiaus grupės irklautojų per pasaulio ir Europos čempionatus.

Kaip dabar jaučiasi D.Karalienė, žinodama, kad su ja porinės dvivietės jau nebeirkluos M.Valčiukaitė, o Ieva Adomavičiūtė į valtį galės sėsti tik rugsėjo 15 d., kai baigsis jos diskvalifikacija?

Šį klausimą reikėtų pateikti Donatai. Ji aktyviai treniruojasi ir šiuo metu demonstruoja tikrai neblogus rezultatus. Kai grįšime į Lietuvą, ji prisijungs prie mūsų. Kokioje valčių klasėje Donata startuos, matysime vėliau. Gal sės į vienvietę, o gal į porinę dvivietę, jei pakankamai sustiprės jaunosios sportininkės. Viskas dar prieš akis.

Paprastai įgulas sudarote po pirmųjų varžybų balandžio mėnesį. Gal jau ryškėja jų kontūrai?

Dar anksti kažką dėti, viso labo vyksta pirmosios treniruočių stovyklos ant vandens. Vizija yra, bet kiekvienai metai įneša savų korekcijų. Bus matyti, dar anksti apie tai kalbėti, nes vyksta fizinis ir techninis sportininkų vertinimas, parenkami vienas su kitu geriausiai derantys variantai.

Patirties jau įgijo vyrų porinė keturvietė. Ar, palyginti su 2021 m., keisis jos sudėtis?

Pokyčių bus, bet tai natūralu. Kaip jau minėjau, kiekvienas naujas sezonas prideda savų korekcijų.

Lietuvos irklavimo federacijai pradėjo vadovauti nauja valdžia: prezidentas Mindaugas Griškonis ir generalinis sekretorius Saulius Ritteris. Pastarasis jau baigė sportininko karjerą, o M.Griškonis rengiasi dalyvauti ir Paryžiaus olimpinėse žaidynėse. Jis treniruojasi su rinktinė ar individualiai?

Mindaugas treniruojasi kartu su rinktinė.

Kas jums padeda treniruoti rinktinės irklautojus? Ar turite medicinos personalą – kineziterapeutą, gydytoją, psichologą?

Turime tikrai gerą trenerių ir kineziterapeutų komandą. Su porinio irklo grupe dirbu aš ir didelę patirtį turintis Vladislavas Sokolinskis. Pavienį irklą prižiūri Valdas Vilkelis. Moterų grupę treniruoja Virgaudas Leknickas. Mūsų gretas dar pagausins M.Griškono treneris Robertas Tamulevičius.

Sportininkų sveikata rūpinasi kineziterapeutė Inesa Jocaitė-Jancauskienė bei gydytojas Mantvydas Šilkūnas. Jei prireikia psichologo pagalbos, Lietuvos irklavimo federacija kviečia papildomai.

Trenerių komanda visuomet būna kartu su visa rinktinė, taip pat ir Inesa, o gydytojas irklautojus prižiūri Lietuvoje bei varžybų metu.

Kokie pagrindiniai startai irklautojų laukia šiame?

Pagrindiniai startai – pasaulio ir Europos čempionatai, kurie vyks rugpjūtį ir rugsėjį. Taip pat planuojame dalyvauti pirmuose dviejuose Pasaulio taurės etapuose.

Jaunųjų sportininkų lyderystės mokymai

Eljiaus Kniežausko nuotr.

MOKYTIS NE MAŽIAU SVARBU NEI SPORTUOTI

NE TIK DARBAS TRENIRUOTĖSE IR FIZINIAI DUOMENYS LEMIA SPORTININKŲ REZULTATUS. DAUG PRIKLAUSO NUO ŽINIŲ, KURIOMIS DALIJASI IR PRAKTIŠKAI PRITAIKO TRENERIAI, VADYBININKAI BEI PATYS ATLETAI. ĮVAIRIŲ SRIČIŲ SPORTO DARBUOTOJAMS SKIRTI MOKYMAI – SVARBI LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO VEIKLOS SRITIS.

Mokymai rengiami nuo 2014-ųjų, kai LTOK olimpinio sporto direkcijos direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė gavo Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) sertifikata tokius mokymus organizuoti.

DĖMESYS – JAUNIMUI

Šiomet mokymų sezonas prasidėjo jau kovą. Būtent tada įvyko pirmieji, rengiami su paramos fondu „Western Union Lietuva“ ir skiriami jaunųjų – nuo šešiolikos iki dvidešimties metų ir vos vyresnių – sportininkų lyderystei bei vadinamajai antrajai karjerai skatinti. Tokio tipo mokymai – šių metų naujovė.

„Turime dvi profesionalias lektoras, kurios vienos dienos seminarą pasidalijusios perpus – pusdienį veda viena, likusį laiką kita. Viena pasakoja, kaip save, asmeninę lyderystę atskleisti per socialinius tinklus ir kitas šiuolaikiškas priemones. Kita dėstytoja – profesionali *koučingo* ir psichologijos specialistė. Ji daugiau kalba apie tai, kaip svarbu ne tik sporte, bet ir gyvenime būti lyderiu. Kadangi tikslinė grupė – sportuojantys jauni žmonės, mokymų

turinys pritaikytas būtent jiems ir yra aktyvus bei įdomus“, – sako A. Vanagienė.

Kvietimus dalyvauti šiuose kursuose visos sportininkus rengiančios įstaigos gavo baigiantis žiemai. Atsiliepė dešimt mokyklų iš įvairiausių vietovių.

Tad Kaune prasidėję seminarai visą balandį tęsis Panevėžyje, Kėdainiuose, Garliavoje, Palangoje, Klaipėdoje, Molėtuose, Ukmergėje – patyrusios ir ankstesnių mokymų dalyvių pamėgtos lektorės apkeliaus praktiškai visą Lietuvą.

GAUNA NAMŲ UŽDUOČIŲ

Kovo pabaigoje startavo ir kiti kursai, skirti sporto administratoriams – vadybininkams. Juose dalyvauja mokyklų, įvairių sporto šakų federacijų atstovai – 20 žmonių grupė, jau dirbanti sporto srityje. Pirmąsyk dalyviai dviem dienoms jau buvo susitikę Vilniuje ir gavo specialią namų užduotį – išanalizuoti savo sporto organizaciją. Balandį porai dienų jie vėl suvažiuos kartu dirbti ir mokytis.

MOKYMAI

TOK remiamuose Olimpino solidarumo programos kvalifikacijos kėlimo mokymuose Lietuvoje dalyvavo:

600 trenerių

133 sportininkai

202 sporto administratoriai

55 sporto medikai

Mokymus sporto administratoriams veda L.Balaiša

Mokymuose dalyvauja ir olimpinis vicečempionas, Lietuvos irklavimo federacijos generalinis sekretorius S.Ritteris (viduryje)

„Mokymus veda jau ne pirmus metus labai gerų atsiliepiamų sulaukiantis lektorius Lauras Balaiša. Jis turi daugybę patirties vis verslo organizacijomis, puikiai padeda ir mums. Šį kartą pasirinkome tris aktualias temas. Pirmoji – vidinė komunikacija, nes matome, kaip svarbu sporto organizacijoms palaikyti ryšį su savo nariais. Mokymų dalyviai suvažiuoja iš federacijų, mokyklų, kuriose dirba daug žmonių. Kitos temos – laiko planavimas ir lyderystė. Apie lyderystę čia kalbama kiek kitaip nei jaunimui skirtame seminare, viskas pritaikyta suaugusiems dirbantiems žmonėms“, – pasakoja Olimpino sporto direktijos direktoriaus pavaduotoja A.Vanagienė.

TOBULĖTI NE TIK TECHNIŠKAI

Balandį bus paskelbta atranka į trečiuosius – treneriams skirtus administravimo kursus, kurie turėtų vykti gegužę.

„Daugybę metų dirbdami su treneriais pamatėme, kad jie neturi daug galimybių tobulintis sporto administravimo srityje, o ši jų darbe tikrai svarbi. Daugiausia jiems skirtų mokymų – techniniai, kuriais siekiama kelti kvalifikaciją per jų sporto šakos prizmę. Mūsų tikslas – suvienyti juos visus, nesvarbu, kuriai šakai atstovauja, ir padėti pasigilinti į bendrąją sporto vadybos sritį. Viena siūlomų temų – efektyvus laiko planavimas, taip pat numatyta sporto psichologijos lektoriaus paskaitų. Skirsime dėmesio ir komunikacijai – labai svarbu efektyviai komunikuoti tiek su sportininkais, tiek su kolegomis kitais treneriais. Tad patekusieji į šiuos kursus gaus naudingų administravimo įgūdžių, skirtų tikslinei trenerių grupelį“, – aiškina A.Vanagienė.

Traineriai paprastai bene aktyviausiai registruojasi į mokymus, nes šios srities darbuotojų yra daug. Kiek bus norinčiųjų tobulintis šįsyk, kol kas nėra aišku, bet konkurencija neturėtų būti mažesnė nei į jau vykstančius vadybininkams skirtus mokymus. Į jiems skirtus kursus pateko vienas iš dviejų kandidatų.

„Tuos, kurių paraiškų nepatvirtinome, kviečiame sekti informaciją mūsų interneto puslapyje ir dalyvauti kitose atrankose“, – pasiūlo A.Vanagienė.

Rinkti didesnių grupių ar priimti visus norinčiuosius neleidžia TOK taisyklės – darbas gausnesniame būryje nebūtų toks efektyvus. Per dažnai rengti mokymų neverta, nes kristų susidomėjimas jais, galbūt nukentėtų kokybė, kuri LTOK ypač svarbi.

VISI KURSAI – NEMOKAMI

LTOK jau dėlioja rugsėjį vyksiančių mokymų, kuriais labiausiai didžiuojasi, nes jie – patys giliausi ir sudėtingiausi, tvarkaraštį.

„Tai sporto vadybos kursai pažengusiems. Dešimt mokymų dienų išdėliojamos į tris mėnesius. Atrinkti dalyviai kursams turi skirti daug individualaus laiko, kiekvienas gauna užduotį išnagrinėti organizaciją, iš kurios ateina. Užtat tie mokymai – ne teoriniai, o grynai praktiniai, labai naudingi ne tik lankytojui, bet ir įstaigai, kuriai jis atstovauja, į kurios veiklą pažvelgiama galbūt netikėtu kampu ir atrandama svarbių taisytių ar, priešingai, sektinų dalykų. Mūsų mokymai – ypatingi, nes stengiamės, kad jie būtų ne bendro pobūdžio, o atspindėtų tikslinės grupės poreikius ir interesus. Jie tikslingi ir skirti sporto organizacijoms, kurios turi savitą pagrindą ir paskirtį“, – paaiškina A.Vanagienė, po kiekvienų mokymų organizuojanti apklausas, į kurias žaibiškai reaguojama – peržiūrimas lektorių sąrašas, tobulinama sistema, turinys.

„Patys einame, dalyvaujame, žiūrime – dirbame atsakingai ir siekiame kokybės. Visada lektorių prašau pateikti kuo mažiau teorijos ir kuo daugiau praktikos. Daug duoda ir dalyvių dalijimasis asmenine patirtimi, nes iš skirtingų organizacijų susirinkę žmonės vienas kito net nepažįsta, nors dirba toje pačioje srityje. Per tuos metus, kiek vyksta kursai, yra gimę unikalių projektų, naujų darbų, užsimezgę įdomiausių pažinčių.“

Visi šie mokymai – nemokami. Juos finansuoja TOK Olimpino solidarumo programa, padeda rėmėjai ir savo lėšomis prisideda pats LTOK.

Vaikams pamokėles vedė treneriai ir jų auklėtiniai. Nuotraukoje – jogos užsiėmimas su Amanda ir leva

SPORTĄ IŠBANDĖ TŪKSTANČIAI DARŽELINUKŲ

KARTU SU PASKUTINE KOVO MĖNESIO SAVAITĖ BAIGĖSI PIRMASIS LIETUVOS MAŽŪJŲ ŽAIDYNIŲ ETAPAS. DIDŽIAUSIAS LIETUVOJE DARŽELINUKAMS SKIRTAS PROJEKTAS SUKVIETĖ NET 426 LIETUVOS IKIMOKYKLINIŲ UGDYMO ĮSTAIGŲ AUKLĖTINIUS PRISIJUNGTI PRIĖ AŠTUONIŲ NUOTOLINIŲ FIZINIO UGDYMO UŽSIĖMIMŲ.

Vaikams skirtas pamokėles vedė skirtingų Lietuvos ikimokyklinio ugdymo įstaigų treneriai, į pagalbą pasikvietę po auklėtinį. Per šiemet vykusius nuotolinius užsiėmimus vaikai turėjo progą ne tik ugdyti skirtingus judėjimo įgūdžius bei lavinti jų fizinės ypatybes, bet ir susipažinti su kovos menais bei joga.

„Supažindinau vaikus su joga, juk tai ne tik naudinga, bet ir labai smagi veikla. Labai svarbu būtent tą vaikams ir parodyti. Dirbdama su vaikais didelį dėmesį kreipiu ne tik į jų fizinių ypatybių lavinimą, bet ir patiriamas emocijas. Į visus užsiėmimus įsitraukė ir mano ugdomi vaikai – jiems labai patiko, reakcijos buvo smagios, vaikai aktyviai ir drąsiai kartu sportavo. Mano pagalbininkei Amandai patinka joga, todėl jai puikiai pavyko tuo užkrėsti ir kitus vaikus. Ypač kai mane ir Amandą pamatė ekrane – kaip smagu jiems buvo! Taip pat gavau daugybę malonių atsiliepimų ir iš kitų miestų darželių, labai smagu, kad galėjau prisijungti!“ – džiaugėsi jogos užsiėmimą vedusi Kauno lopšelio-darželio „Vytu-

rėlis“ pedagogė leva Pavlovskienė-Vaičėnaitė.

Lietuvos mažųjų žaidynės šiemet sulaukė rekordiška daug dalyvių – per 42 tūkst. ikimokyklinio amžiaus vaikų iš 52 Lietuvos savivaldybių. Pirmojo etapo tikslas – supažindinti ir įtraukti ikimokyklinio amžiaus vaikus į jiems patrauklias fizinio aktyvumo veiklas, skatinti džiaugsmą sportuoti, bendrauti, patirti gerų emocijų ir nuo mažų dienų stiprinti sveikatą. Įstaigų ugdytojų prižiūrimi vaikai savarankiškai atliko rodomas užduotis, bėgiojo, šuoliavo per kliūtis, laipiojo, mėtė kamuolius, treniravo pusiausvyrą ir žaidė žaidimus, lavinančius įvairius judesius.

„Sunku žodžiais perteikti vaikų emocijas. Auklėtiniai labai laukė kiekvieno pirmadienio, kai pristatydavome naujos savaitės pamokėles, mielai atliko visas užduotis, jiems tai buvo vienas didelis žaidimas, o vaikai juk labai mėgsta žaisti. Mus, pedagogus, džiugina, kad naudojamos paprastos, kiekvienam prieinamos priemonės. Esame labai dėkingi už galimybę judėti kartu“, – sakė

Kamilis ir Alma

Daiva ir Urtė

Liepa ir Martyna

Adomas ir Leva

Elija ir Marius

Akmenės rajono Ventos gimnazijos ikimokyklinio ugdymo skyriaus „Berželis“ pedagogė Ingrida Žadeikienė.

Jau nuo balandžio 1 d. žaidynių dalyviai įsitrauks į antrąjį etapą – kiekviena dalyvaujanti ikimokyklinio ugdymo įstaiga rengs Mažųjų žaidynių festivalius savo įstaigose. Į festivalius, kurie pavirs didele visų darželinukų sporto švente, bus įtraukta visa įstaigos bendruomenė, o veiklos bus pritaikytos vaikams pagal jų galimybes ir poreikius.

Projektą globoja pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė.

Lietuvos mažųjų žaidynes jau aštuntus metus organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

Projektas iš dalies finansuojamas Sporto rėmimo fondo lėšomis, kurias administruoja Švietimo mainų paramos fondas.

Aukščiausiai iš Lietuvos vyrų pasaulio badmintonininkų reitinge yra 501 vietą užimantis Markas Šamesas. Moterų reitinge tarp 500 stipriausiųjų patenka keturios žaidėjos: Vytautė Fomkinaitė (291 vieta), Samanta Golubickaitė (408), Perla Murėnaitė (439), Gerda Voitechovskaja (487).

Naujasis LBF vadovas A.Kepežinskas pats aktyviai žaidžia badmintoną

NAUJO VADOVO TIKSLAS – NAUJI OLIMPIEČIAI

LIETUVOS BADMINTONO FEDERACIJOJE – NETIKĖTOS PERMAINOS: VASARIO PABAIGOJE VYKUSIOJE VISUOTINĖJE KONFERENCIJOJE APIE ATSIŠTATYDINIMĄ IŠ PREZIDENTO PAREIGŲ PRANEŠĖ AURIMAS KAMANTAUSKAS. JO ĮPĖDINIŲ IŠRINKTAS ALGIRDAS KEPEŽINSKAS.

RITA BERTULYTĖ

Per šią konferenciją taip pat buvo išrinktas naujas Vykdomasis komitetas, generalinis sekretorius, viceprezidentas. Lietuvos badmintono federacijos (LBF) viceprezidentu tapo Darius Likas, generalinio sekretoriaus pareigas pradėjo eiti Tadas Ivanauskas.

Pastaruosius pusantrų metų Lietuvos badmintono federacijai vadovavęs A.Kamantauskas nusprendė grįžti į renginių organizavimo verslą – jis yra renginius organizuojančios įmonės „Rekūrai“ įkūrėjas. Trenerių tarybos pirmininko pareigas ėjęs Kęstutis Navickas jau kiek anksčiau pranešė atsitraukiantis nuo aktyvios veiklos federacijoje – jis nutarė tęsti tarptautinę trenerio karjerą ir priimti pasiūlymą, kurio sulaukė iš vienos stipriausių badmintono organizacijų Europoje.

LBF veikloje A.Kepežinskas – ne naujokas. Prieš tai jis buvo LBF vykdomojo komiteto narys. O apskritai badmintonui yra atidavęs per 40 metų. A.Kepežinskas – daugkartinis Lietuvos čempionas, buvęs Lietuvos badmintono rinktinės narys, veteranų varžybose

dalyvaujantis iki šiol.

Kodėl nusprendė stoti prie LBF vairo? – paklausėme A.Kepežinsko.

Kažkam reikėjo tai padaryti. Iš tikrųjų badmintonu esu labai seniai, nuo 1981 metų. Pradėjau būdamas vaikas, paskui tapau treneriu, buvau išrinktas į Vykdomąjį komitetą – toks mano kelias. Užimti šias pareigas pastūmėjo keli klubai. Bet galutinis sprendimas, žinoma, buvo mano. Be paramos pats nebūčiau sugalvojęs.

Papasakokite apie save.

Dirbu Prienų kūno kultūros ir sporto centre treneriu. Visą laiką esu šalia sporto. Tiesa, buvo metas, kai daug dirbau versle, bet prieš šešerius ar septynerius metus vėl grįžau į badmintoną.

Kokių tikslų turėdamas imatės šių pareigų?

Pagrindinis tikslas – sutvarkyti visą teisinę mūsų federacijos bazę,

kad visiems būtų viskas aišku nuo pradžių iki galo, nekiltų klausimų, kaip tampama rinktinės nariu ir panašiai. Ne paslaptis, kad tokių taisyklių nėra, tad būna interpretacijų visokiomis temomis. Stengsimės sutvarkyti viską nuo pradžių, kad jau vaikas žinotų savo karjeros perspektyvas ir mes jį pajėgtume išlaikyti badmintonė. Toks pagrindinis tikslas.

Dar labai norėtume rasti gerų rėmėjų, kad rinktinė žaistų aukšto lygio turnyruose, kad turėtume olimpiečių. Ne tik tuos du, kuriuos turėjome – Akvilę Stapušaitę ir Kęstutį Navicką, bet ir naujų. Daug norime, bet viskam reikia laiko. Nemanau, kad greitai galėtume tai pasiekti.

Užsiminėte apie olimpiečius. Ar realu, kad Lietuvos badmintonininkų būtų Paryžiaus olimpinėse žaidynėse?

Viskas priklausys nuo to, kaip seksis mūsų merginoms, kurios auga, bręsta. Turbūt negalėtume pasakyti, kad šiuo metu vyrai badmintonininkai galėtų kažką pasiekti, nes vyrų badmintonas smarkiai pažengęs į priekį ir mes truputį atsiliekame. Bet su merginomis kažką galima nuveikti. Turime tris keturias stiprias 16–18 metų merginas, kurios treniruojasi geruose klubuose ir tikrai gali judėti į priekį. Turime perspektyvių badmintonininkų Kaune, Vilniuje, Klaipėdoje.

Vaikinai irgi pajėgūs, bet, palyginti su dabartiniu europiečių lygiu, jiems dar daug reikia padirbėti. Taip jau įvyko, kad Europoje vaikų sportas sparčiai truktelėjo, o merginų ne taip stipriai stumiasi į priekį.

Kada prasidės olimpinė atranka?

Ji vyksta nuolat, nes į žaidynes sportininkai patenka pagal reitingą. 2024 m. balandį ir gegužę jau bus aišku, kas keliaus į Paryžių. Pateks 64 žaidėjai: 60 pagal šalis ir dar keliems įteiks vadinamąsias laukines kortas. Todėl reikia nuolat važinėti po turnyrus.

Mūsų merginos į 500-tuką patenka. Žaidėjų pas mus daugėja, bet meistriskumas krito – duobė susidarė. Tikiuosi, kad grįšime į pergalių kelią.

Lietuvos sporto universitetas po ilgo laiko vėl žada rengti badmintono specialistus. Ar tai turės reikšmės kokybiniam sportininkų rengimui?

Tikėkimės, kad tokių specialistų rengimas prasidės nuo rugsėjo 1-osios. Aš pats dar tuometėje Lietuvos kūno kultūros akademijoje esu baigęs būtent badmintono specialybę 1992 metais, bet po to juos rengti nustota. Tad per visą istoriją šią specialybę baigusiu žmonių yra gal dešimt, o realiai dirbančių – du. Vienas iš jų esu aš, o kitas specialistas dirba Klaipėdoje. Visi kiti, kurie dirba su badmintonininkais, yra baigę LKKA, bet įgiję kitą specialybę – treniruočių planavimą ar kažką panašaus, bet ne badmintoną.

Ar tai reikšmingai pakeis kokybinį sportininkų rengimą? Pakeis, jeigu po ketverių metų atsirastų kokie penki šeši treneriai ir po tiek vėliau jų bus parengiama kasmet. Tada aišku, kad kokybė pasikeis. Bet jeigu per metus atsirastų po vieną specialistą – nieko iš to nebus. Reikia kažkaip kelti jaunų žmonių susidomėjimą, kad jie norėtų studijuoti šią specialybę ir tapti badmintono treneriais.

Turite minčių, kaip tą padaryti?

Sunkiai. Aišku, bandomė per masiškumą. Šiomet įgyvendinsime labai rimtą projektą, kuris vadinasi „Badmintono savaitgaliai“. Pirmą kartą tokį rengiame. Šešis savaitgalius šešiuose miestuose vienu metu rengsime varžybas. Vienas savaitgalis šešiuose miestuose, kitas savaitgalis kituose šešiuose – ir taip šešis savaitgalius. Bandytume į tuos rajonus, kuriuose nėra badmintono, orientuotis. Jau paskirtas šio projekto koordinatorius bando kontaktuoti su numatytais miestais. Pavyzdžiui, Alytus – didelis miestas, bet badmintono jame nėra. Arba Vilkaviškis, Rokiškis. Norėtume juos užkabinti. Tai būtų mėgėjų turnyras, kuriame parodytume, kas ir kaip.

Šio projekto esmė – pakviesti visiškai naujų žaidėjų, kad jie susipažintų su badmintonu ir galbūt susidomėtų. Į šį projektą dedame labai daug vilčių.

Susidomėjimas badmintonu Lietuvoje didėja?

Žmonių po truputį daugėja, klubų – nelabai. Dėl tos pačios priežasties – nėra bazių. Bet gerėja sąlygos. Pavyzdžiui, Birštonas turėjo mažesnę salę, o dabar jau treniruojasi didesnėje. Kaune buvo mažesnė salė, bet tas pats klubas persikėlė į didesnę. Kokybinis požiūris klubų padėtis gerėja, ne kiekybinis. Klubinė sistema stiprėja. O jeigu federacija dar sukoordinuos tuos visus klubus, tai bus stiprus žingsnis į priekį.

Kokie šių metų sportiniai tikslai?

Nieko ypatingo. Norime sutvarkyti rinktinės, rinktinės stovyklas rengsime, vyksime į čempionatus. Bet ypatingų tikslų kažką nugalėti nekeliame. Laukia darbiniai metai. Kai prasideda rimtos varžybos, būna ne laikas dirbti. Reikia merginoms reitingą pagerinti, kad paskui būtų lengviau čempionatuose dalyvauti ir jau pirmame ture nepapultų itin stiprus varžovas.

Lietuva pareiškė norą surengti 2024 m. Europos badmintono čempionatą. Ar tai realu?

Yra tokia idėja, bet neaišku, kaip ją pavyks įgyvendinti. Geras siekis didelį turnyrą organizuoti, bet mes būtume patenkinti, jeigu gautume ir kokį Europos jaunių čempionatą surengti. Būtų gražu.

Kadangi situacija neapibrėžta dėl ligų, čempionatus kas pusę metų atidėliojo, ir dar neaišku, kas po metų bus. Devyni mėnesiai – tai toks termino standartas, kada praneša apie teisę rengti čempionatą. Tad 2023-ųjų vasarą turėtų būti aišku.

Naujoje Birštono salėje – Lietuvos taurės varžybos

K.Šleiva (dešinėje) sako, kad su savais kovoti visada sunku

KOLEKCIJOJE TRŪKSTA TIK OLIMPINIO MEDALIO

KRISTUPAS ŠLEIVA YRA VIENAS TITULUOČIAUSIŲ LIETUVOS IMTYNININKŲ: JIS SAVO KOLEKCIJOJE TURI EUROPOS IR PĀSAULIO ČEMPIONATŲ BRONZOS APDOVANOJIMUS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Kovoti dėl Tokijo olimpinio kelialapio Kristupui sutrukdė trauma. Iki Paryžiaus žaidynių likę 28 mėnesiai. Per tą laiką dar bus keli Europos ir pasaulio čempionatai, olimpinės atrankos turnyrai. Juose mūsų šalies atletas kovos dėl medalių ir, žinoma, dėl olimpinio kelialapio.

Kovo mėnesį naujai paskelbtoje Tarptautinės imtynių federacijos (UWW) reitingų lentelėje 25-erių Kristupas Šleiva tarp svorio kategorijos iki 72 kg imtynininkų yra antras. Tokiose aukštesnėse lietuvių nėra buvę.

Kristupai, ar imtynės buvo pirmoji sporto šaka, kurią pasirinkote?

Ne. Buvau vienoje futbolo treniruotėje. Išbandžiau karatė. Tris mėnesius lankiau rankinį. O tada Panevėžio 9-ojoje vidurinėje, kuri dabar yra Rožyno progimnazija, per klases ėjo imtynių treneris Vladimiras Audickas. Jis mane, ketvirtoką, ir pakvietė ateiti pasižvalgyti į imtynių treniruotę.

Grįžęs namo pasitariau su tėčiu. Jo nuomonė buvo vienareikšmiška: eik, bandyk. Jis, beje, pats net pora metų lankė imtynių

treniruotes. Ir ketveriais metais jaunesnis brolis buvo užsukęs į imtynių salę, bet vėliau jis pasuko savais keliais.

Nepatiko žaidimai, o kuo užkabino imtynės?

Man sekėsi nuo pirmųjų treniruočių: ką treneris parodydavo – pratimus, veiksmus – viską nesunkiai pakartodavau. Žaidimuose reikėdavo derintis prie kitų, o čia buvau pats už save. Ir tėtis nuolat skatino tobulėti. Laimėjau pirmąsias kovas ir žinojau, kad sieksiu didesnių aukštumų.

Persikėlėte į Vilnių, tapote Lietuvos olimpinio sporto centro auklėtiniu. Netrukus į sostinę atvyko ir treneris V. Audickas. Sulaukęs penkiolikos jau buvote žinomas Europoje. Imtynių specialistai jau tada atkreipė dėmesį į jūsų techniką, sumanumą. Koks imtynininkas Kristupas Šleiva yra dabar?

Ant kilimo visada žengiu labai ramiai ir užtikrintai, nes beveik visi varžovai žinomi. Kovodamas stengiuosi neskubėti, kuo geriau ir tiksliau atlikti veiksmus. Imtynėse yra nerašyta taisyklė: kas padarė klaidą, tas pralaimi.

Beje, ar graikų-romėnų imtynių taisyklės dabar jau tobules?

Juk daug kartų jos buvo ir kritikuotos, ir keistos.

Visiems gerų taisyklių nebūna. Kaip ir teisėjų. Aš, beje, esu labai priklausomas nuo arbitrų. Būna keistų sprendimų, akivaizdaus neobjektyvumo. Bet su visais teisėjais stengiuosi elgtis pagarbiai.

Ar žiūríte būsimų varžovų kovų vaizdo įrašus, ar tas imtis su treneriu analizuojate?

Varžovus stebi dabartinis mano treneris Mindaugas Ežerskis. Jis prieš kovą pasako, į ką atkreipti dėmesį, ko saugotis. Bet jau minėjau, kad daugumą priešininkų pažįstu.

Ar visi varžovai ant kilimo elgiasi džentelmeniškai?

Visi nori laimėti. Pasitaiko ir nešvarių veiksmų. Štai neseniai turnyre Kroatijoje turkų imtynininkas man išnarino pirštą. Švelniai tariant, tikrai nedžentelmeniškai pasielgė. Bet toks mūsų sportas.

Tokiame sporte dažnos ir traumos?

Kartą per mėnesį bent po vieną – tai mažesnę, tai didesnę traumą patiriu. Kovo pradžioje Vengrijoje vykusioje treniruočių stovykloje skaudėjo petį, teko būti ramesniam. Dar mane persekioja čirnos traumos.

Ar dažnai, norint tilpti į svorio kategoriją, tenka mesti svorį?

Praktiškai visiems imtynininkams prieš varžybas tenka atsikratyti 3–5 kilogramais. Tai mums įprasta būseną.

Suaugusiųjų varžybose jau turite po vieną Europos ir pasaulio čempionatų bronzos medalį. Koks turėtum būti trečias?

Labiausiai norėčiau olimpinio. Bet prieš Paryžiaus žaidynes 2024-aisiais dar bus keli Senojo žemyno ir pasaulio čempionatai, kurie vyksta kasmet. Ir juose kovosiu dėl aukštų vietų. Beje, kovos dėl kelialapių į Paryžiaus žaidynes prasidės kitų metų pasaulio čempionate. Jeigu niekas nesikeis, ten vietas Paryžiuje užsitikrins pajėgiausiųjų šešetukas. Beje, dar nežinia, kurioje šalyje tas čempionatas vyks.

Jūs ir toliau liksite svorio kategorijoje iki 72 kg?

Visų pirma man artimiausia olimpinė svorio kategorija yra iki 77 kg. Europos čempionate, kuris balandžio pradžioje vyks Budapešte, dar kovosiu svorio kategorijoje iki 72 kg. O paskui jau planuoju pereiti į sunkesnę.

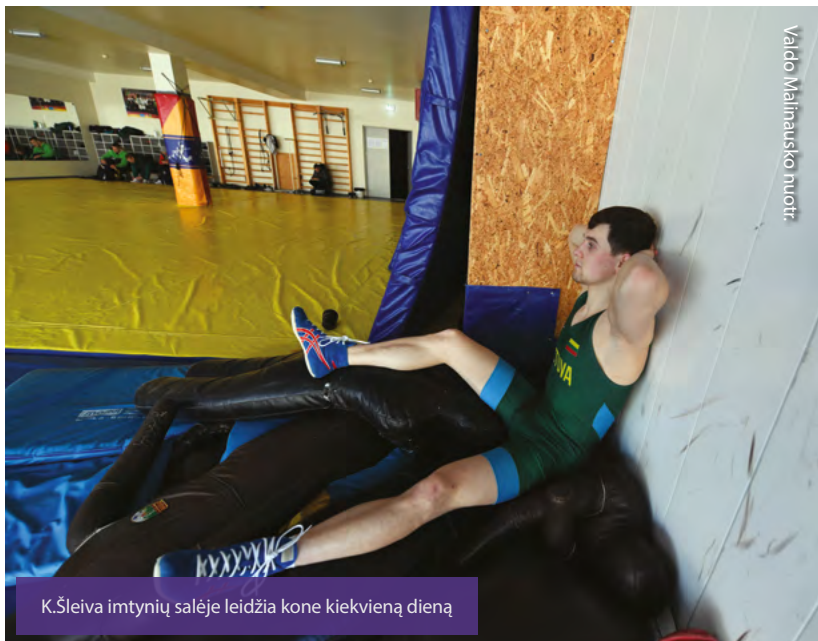
Kaip dažnai ir kur treniruojatės Vilniuje?

Manau, kaip ir daugumos sporto šakų atstovai, penkias dienas per savaitę turime po dvi treniruotes, o šeštadienį – vieną, lengvesnę, su pirtimi.

Asmeninio archyvo nuotr.

Kristupas ir Paulina

Vaido Malinausko nuotr.

K.Šleiva imtynių salėje leidžia kone kiekvieną dieną

Ar nebuvo minčių graikų-romėnų imtynes iškeisti į laisvasias, kuriose iš tiesų daugiau laisvės, veiksmus galima atlikti ne tik rankomis, bet ir kojomis?

Pasakysiu atvirai: tikrai apie tai galvojau ir visai neseniai. Man patinka laisvesnis stilius, norisi ir už kojų sugriebti, ir koją pakišus veiksmą atlikti (graikų-romėnų imtynėse metimus galima atlikti tik rankomis nuo juosmens ir aukščiau – aut. pastaba). Svarščiau, kad gal būčiau geresnis laisvūnas negu klasikas. Vis dėlto objektyviai suprantu, kad keisti imtynes jau per vėlu.

Kuo mėgstate užsiimti laisvalaikiu?

Visų pirma – pailsėti. Pasivaikščioti su drauge Paulina po parką. Iš karto pasakau, kad ji ne sportininkė, studijuoja ir dirba.

Dar turiu silpną variklių gausmį. Tėtis ir brolis yra prie technikos. Jie renkia varžyboms, remontuoja sportinius motociklus, kartingus, automobilius. Kai turiu laisvo laiko, važiuoju pažiūrėti lenktynių, pasiklausyti variklių muzikos ir aš. Pats mašiną ant ledo pirmą kartą vairavau gal būdamas kokių septynerių. Norisi prisilėkti ir su motociklu, bet manau, kad mano kontraktas tai draudžia.

Gal ir mama prie technikos?

Ne, ji prie medicinos, dirba sesele – slauge. Mes gauname traumas, o ji gydo.

Kiek jūsų sporto planus buvo sujaukusi pandemija ir karantinas?

Vargino izoliacija, dažni testavimai, nemėgstu kaukių. Bet tas karantinas leido šiek tiek pailsėti psichologiškai, atsigausti emociškai. Galvojau, pabūsiu be imtynių mėnesį ar net du, bet jau po kelių savaičių pradėjau treniruotis. O tada jau atėjo noras kuo greičiau grįžti į įprastą režimą.

O kaip psichologiškai veikia karas Ukrainoje?

Pirmosios dienos buvo labai sunkios. Ir dabar visi ir visur apie tai šneka.

Rusijos ir Baltarusijos imtynininkai nepasirodys Europos čempionate. Ar labai stiprūs varžovai jie būdavo?

Visose svorio kategorijose ir ukrainiečiai, ir rusai, ir baltarusiai dažniausiai būdavo tarp pretendentų į medalius.

Ar Lietuvoje yra perspektyvių jūsų svorio kategorijos imtynininkų, kurie po metų kitų gal ir jums taps rimtais varžovais?

Tikrai yra. Tai Vilius Savickas, Eimantas Vilimas, Adomas Grigaliūnas. O su savais kovoti visada sunku.

M.J.Morauskaitė svarsto, ar skirti daugiau dėmesio barjeriniam bėgimui

LENGVAATLETĖ SPRENDŽIA SVARBŲ GALVOSŪKĮ

ĮSPŪDINGA 2022-ŪJŲ PRADŽIA – DUKART GERINTAS LIETUVOS UŽDARŪJŲ PATALPŲ 400 MĖTRŲ BĖGIMO REKORDAS IR PIRMASIS ŠIOS RUNGTIĖS DEŠIMTUKAS DEBIUTINIAME PASAULIO LENGVOSIOS ATLETIKOS UŽDARŪJŲ PATALPŲ ČEMPIONATE BELGRADE – SPINTEREI MODESTAI JUSTEI MORAUŠKAITEI UŽMINĖ MĪSLIŲ. ANKŠČIAU SVARŠČIUSI DAUGIAU DĖMESIO SKIRTI 400 METRŲ BARJERINIO BĖGIMO RUNGČIAI, DABAR LENGVAATLETĖ ABEJOJA, AR VERTA BLAŠKYTIS.

BIRUTĖ PAKĖNAITĖ

Pasaulio lengvosios atletikos uždaryjū patalpų čempionato debutantė į Serbiją išvyko rami ir gerai pasirengusi. Bėgdama 400 metrų ji pateko į pusfinalį, o ir jame tą patį vakarą bėgo itin greitai (52 sek.). Net pačiai tai buvo staigmena, nes antrajame bėgime dar nėra pasirodžiusi geriau, kai varžybos dukart rengiamos tą pačią dieną.

Nors iki finalo lietuvei pristigo tik 0,19 sek. ir galutinėje įskaitoje ji užėmė devintą vietą, M.J.Morauskaitė labiausiai džiaugėsi pergalę prieš save.

„Supratau, kad galiu varžytis su geriausiais ne tik Europoje, bet ir pasaulyje“, – tvirtino 26 metų lengvaatletė.

Ispano trenerio Rafaelio Blanquero Alcantudo auklėtinė jau įvykdė normatyvą (51,75 sek.) į Europos lengvosios atletikos čempionatą, kuris rugpjūčio 15–21 d. vyks Miunchene (Vokietija).

Dabar jos tikslas – pasaulio čempionato normatyvas (51,35 sek.), kurį, tiki bėgikė, yra pajėgi įveikti ir nesidairyti į reitingą, paskutinę akimirką taip pat galintį lemti teisę dalyvauti čempionate be

normatyvo. Pasaulio lengvosios atletikos čempionatas vyks liepos 15–24 d. Judžine (JAV).

Emocijos po pasaulio uždaryjū patalpų čempionato Belgrade jau nuslūgo. Kokias išvadas pasidarėte? – „Olimpinė panorama“ paklausė M.J.Morauskaitės.

Įspūdinga ir įdomu savo akimis pamatyti pasaulio ir olimpinius čempionus, kai jie bėga neįtikėtinai greitai ir muša rekordus, o finale nebūtinai laimi aiškūs favoritai. Džiaugiuosi, kad ne tik galėjau žiūrėti varžybas gyvai, bet ir pati parodyti, kad esu visavertė varžovė pasaulio čempionate.

Per savo karjerą dar nesu antrojo bėgimo tą pačią dieną bėgusi geriau nei pirmojo. Tai rodo, kad judu teisinga linkme ir devinta vieta pasaulio čempionate man – puikus atspirties tašką prieš vasaros sezoną. O jis bus itin intensyvus.

Kokių planų turite šioms metams?

Pasaulio čempionatas Judžine būtų mano svajonės išsipildymas: varnelė sąrašė dalykų, kuriuos norėčiau įvykdyti per gyvenimą.

Čempionatas Belgrade buvo pirmasis mano suaugusiųjų čempionatas, nors jau esu pakankamai subrendusi lengvaatletė. Bet vis dar semiuosi naujų patirčių. Džiaugiuosi, kad tai gerosios patirtys: su gerais rezultatais, emocijomis. Man to labai reikia.

Jeigu sporte pasieki aukštumą, o paskui krinti, labai sunku vėl ropštis aukštyn. Bet kai pasieki aukštų rezultatų, asmeninių ir nacionalinių rekordų, įgyji motyvacijos dirbti toliau ir supranti, jog esi ten, kur turi būti, darai tai, ką turi daryti. Tik laiko klausimas, kada pasieksi savo tikslą.

Pasaulio čempionato normatyvas – 51,35 sek. – man anksčiau atrodė tolimas kaip kosmosas. Bet po šio žiemos sezono supratau, kad jis ranka pasiekiamas. Uždaroje patalpose šį sezoną – per komercines varžybas Madride – jau bėgau per 51,63 sek., vadinasi, esu pajėgi įvykdyti tą normatyvą.

Dabar svarbu išspręsti ir kitą klausimą. Prieš porą metų pradėjau bėgioti 400 m su barjeriais – tiesiog pasisiūliau pagelbėti Valensijos klubui, kuriam atstovauju, nes nebuvo kam bėgti šios rungties. Pavyko pasiekti neblogų rezultatų, nors bėgti su barjeriais treniravausi mažai.

Po pernykštės vasaros su treneriu mąstėme, kad gal bandysime labiau koncentruotis į barjerus. Bet tu planuoji, o Dievas juokiasi: šis žiemos sezonas parodė, kad turėčiau grįžti prie savo šaknų – 400 m bėgimo. Tad dabar mąstysime, kaip elgtis.

Viena vertus, šios rungtys viena kitai nekluduoja, nes tai – ta pati distancija, kuriai bet kuriuo atveju reikia ir greičio, ir išvermės, ir jėgos. Tad bazinis pasirėngimas toks pat. Tačiau barjeriniam bėgimui reikia gerokai daugiau technikos: žingsnio tarp barjerų, šokti per jį.

Barjerai man šiek tiek padeda su ritmika – palaikyti tam tikrą ritmą bėgimo metu, kai bėgu be barjerų. Tad, galima sakyti, viena rungtis padeda kitai.

Kita vertus, barjerai – daug traumingesnė rungtis. Po barjerų visada jaučiu, kad kūnas labiau pavargęs, atsiranda papildomų skausmų. Tad nėra vienareikšmio atsakymo, tinka ar trukdo viena rungtis kitai.

Traumoms nevargina?

Tfu, tfu, tfu – viskas kol kas gerai. Išmokau suprasti kiekvieną kūno signalą. Bet kurį įspėjimą vertinu rimtai ir nelaukiu, kol prasidės stipresni skausmai. Problemą sprendžiu iš karto, nes menkas skausmas gali tapti rimta problema, kuri užbrauks visą sezoną.

Ar pastaruju metu keitėsi jūsų treniruočių metodika?

Nuo 2015 m. treniruojuosi Valensijoje su treneriu R.Blancheru Alcantudu ir mūsų treniruotėse didelių pokyčių nebuvo. Tiesiog

treneris, stebėdamas sezono ar kelerių metų rezultatus ir atsižvelgdamas į mano progresą, daro mažų pakeitimų, kad rezultatas būtų geresnis.

90 proc. laiko praleidžiu Ispanijoje, atstovauju klubui „Valencia Club Atletismo“. Ispanijoje geri orai ir treniruočių sąlygos. Jau laisvai kalbu ispaniškai. Klubas nemokamai davė būstą, kuriame gyvename kelios lengvaatletės, net mūsų maitinimu dažnai pasirūpina trenerio žmona, kad gautume visų organizmui reikalingų medžiagų.

Lietuvė pateko į pasaulio čempionato pusfinalį

Darius Klibikščio nuotr.

Buvote laikoma ir perspektyvia snieglentininke, čia irgi pasiekėte gerų rezultatų. Kuriame plane dabar jums yra žiemos sportas?

Visiškai nustumtas į pakraščius. Kai priėmiau sprendimą, kad atsiduosiu lengvajai atletikai, snieglentėms nebeliko vietos, nes žiemą dažniausiai praleidžiu Ispanijoje – man varžybų sezonas ir tuo metu nerizikuoju sveikata, nes šliuožiant snieglente didelė tikimybė gauti traumą. Ant snieglentės pastarąjį kartą stovėjau gal prieš ketverius metus.

Bet kai baigsiu bėgioti, kai nebebus tiek streso, kad galiu patirti traumą, manau, grįšiu ant snieglentės, nes mėgstu šią sporto šaką.

Iki brolio snieglentininko Motiejaus Morausko jums dabar taip toli kaip iki kosmoso?

Kosmosas net arčiau atrodo.

Renato Mizero nuotr.

A.Šarkauskienė su naujaisiais LOA akademikais J.Skernevičiumi ir P.Majausku

SUVAŽIAVIME – APIE NUVEIKTUS DARBUS IR ATEITIES PLANUS

LIETUVOS OLIMPINĖS AKADEMIJOS SUVAŽIAVIME ĮVERTINTA 2021 METŲ VEIKLA, ĮTEIKTOS REGALIJOS NAUJIEMS AKADEMIKAMS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Vytauto Didžiojo universiteto Švietimo akademijos aktų salėje vykusiame Lietuvos olimpinės akademijos (LOA) eiliniame suvažiavime dalyvavo 49 delegatai. Čia aptarta ir įvertinta 2021 m. veikla, įteiktos regalijos naujiems akademikams.

Suvažiavimas prasidėjo Lietuvos himnu ir LOA prezidentės, Klaipeidos universiteto Sporto, rekreacijos ir turizmo katedros vedėjos prof. dr. Astos Šarkauskienės įžanginiu žodžiu.

Pasveikinusi suvažiavimo dalyvius LOA vadovė kalbėjo ir apie visame pasaulyje reikšmingus Ukrainos olimpinės akademijos pasiekimus. Jos prezidentė prof. Marija Bulatova yra artima LOA bičiulė.

„Ukraina mums yra vienybės, patriotizmo simbolis. Linkiu, kad ir mes būtume vieningi visose gyvenimo srityse. Tikiuosi, kad visi kartu dirbdami galime garsinti Lietuvos olimpinę akademiją ir pasiekti, jog mūsų darbai būtų naudingi Lietuvos jaunajai kartai, akademiniam jaunimui, sportininkams, mokytojams, treneriams, visiems tiems, kuriems nesvetimos olimpinės vertybės – tobulėjimas, pagarba, draugystė“, – sakė A.Šarkauskienė.

Tylos minute buvo pagerbti nuo praėjusio suvažiavimo mirę keturi LOA nariai: biologijos mokslų daktaras Algimantas Juozas Kepežėnas, LOA pirmasis prezidentas, LOA akademikas, biomedicinos mokslų daktaras prof. Valerius Jasiūnas, kūno kultūros mokytojas ekspertas Julijonas Balšaitis ir Mykolo Romerio univer-

siteto garbės narys prof. Rimantas Minkevičius. Tylos minute pagerbti ir bebaimiai Ukrainos kariai, kurie krito gindami savo šalį nuo rusų užpuolikų.

LOA suvažiavime dalyvavo LTOK ir LOA garbės prezidentas doc. dr. Artūras Poviliūnas, Lietuvos mokslų akademijos prezidentas akademikas Jūras Banys, Europos Parlamento narys Juozas Olekas.

Siekiant įvertinti LOA narių indėlį ir skatinti aktyviau dalyvauti sporto judėjimo veiklose 2005-aisiais buvo įsteigtas LOA akademiko vardas. LOA akademikais per tą laiką tapo 16 žmonių. Suvažiavimo metu akademikų šeimą papildė dar du sporto puoselėtojai – vilnietis Juozas Skernevičius ir kaunietis Pranas Majauskas.

J.Skernevičius – ilgametis LOA narys, buvęs žinomas sportininkas, trijų šakų sporto meistras ir pedagogas, sporto mokslininkas, profesorius, habilituotas socialinių mokslų daktaras, daugybės straipsnių ir vadovėlių autorius.

P.Majauskas – pirmosios LOA tarybos narys, vienas LTOK atkūrimo organizatorių, LTOK garbės narys, ilgametis Lietuvos sporto muziejaus direktorius.

Pagrindinį pranešimą apie 2021 m. LOA veiklą skaitė LOA prezidentė A.Šarkauskienė. Ji 2019 m. buvo išrinkta į Europos olimpinio akademijų Olimpino ugdymo komisiją ir praėjusiais metais nuotoliniu būdu dalyvavo dviejose svarbiose Tarptautinės ir Eu-

Suvažiavimo dalyviai ir svečiai

ropos olimpinės akademijos sesijose.

17-oji Tarptautinės olimpinės akademijos nuotolinė sesija vyko penkias dienas, joje dalyvavo daugiau nei 40 šalių atstovai iš viso pasaulio. Pagrindinė diskusijų tema – „Olimpinis judėjimas ir pandemija“.

Tarptautiniuose renginiuose aktyviai dalyvauja ir LOA jaunimas. 2021 m. LTOK renginių ir projektų vadovas Ignas Gibas ir olimpietė Eglė Balčiūnaitė dalyvavo 61-ojoje Tarptautinės olimpinės akademijos jaunimo sesijoje, kuri vyko nuotoliniu būdu.

LOA pasirašė dvi bendradarbiavimo sutartis su Klaipėdos universitetu ir Vytauto Didžiojo universitetu, numatytos konkrečios jų veiklos. Akademija 2021 m. surengė penkis seminarus, kurie buvo naudingi ir mokytojams, ir treneriams. Padedant LTOK buvo išleistos dvi metodinės knygos 5–8 klasių mokiniams. Viena skirta vasaros, kita žiemos olimpinėms žaidynėms, jose pateikta daug įdomios informacijos.

Kalbėdama apie nuveiktus darbus A.Šarkauskienė sakė: „Pirmiausia parengėme naują strategiją, ją patvirtinome ir pradėjome įgyvendinti. LOA vienija 31 mokslų daktarą. Tai didžiulė mokslinė jėga, norime kuo labiau išnaudoti šį mokslinį potencialą.“

Parašėme kreipimąsi į Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos vadovus ir pasiūlėme savo paslaugas rengiant šalies aukšto meistriškumo sportininkus. Galime analizuoti sportininkų testus ir teikti rekomendacijas, tai būtų naudinga šioje srityje. Šie procesai vyksta, bendraujame su viceministru Linu Obcarsku ir norime būti reikšmingi, reikalingi, savo žiniomis ir gebėjimais prisidėti tiek prie sportininkų rengimo, tiek prie testavimo rezultatų analizės ir rekomendacijų teikimo.

Manome, kad valstybė turi pakankamai lėšų įsigyti pačią moderniausią testavimo aparatūrą, bet reikėtų žmogiškųjų išteklių šioms rezultatams įvertinti ir pasakyti, kas yra kas. Labai energingas yra profesorius Juozas Skernevičius, jo padedami galime perimti sukauptą patirtį ir analizuoti rezultatus bei teikti rekomendacijas.

Kita mūsų veiklos sritis – treneriams skirti seminarai. Buvo atlikta

apklausa, kokia tematika jiems aktuali, kokių seminarų jie norėtų. Esame pateikę paraišką Sporto rėmimo fondui, jeigu gautume finansavimą, trejus metus galėtume organizuoti seminarus treneriams, rengti aukšto lygio specialistus pranešėjus.

Norime įtraukti ir skatinti jaunimą rašyti sporto tematika, kad jie gilintųsi į sporto ir olimpinio švietimo aktualijas. Įsteigėme penkias premijas bakalauro ir magistro studijų studentams, kurie pateiks kokybiškus ir reikšmingus baigiamuosius olimpinio švietimo tematikos darbus. Juos įvertinsime ir studentams jau šiemet įteiksime premijas.

Tai pagrindinės mūsų kryptys, tuo keliu šiandien einame. Tęsiama žurnalo „Sporto mokslas“ leidyba, praėjusiais metais pasirodė jubiliejinis šimtas numeris.

Norime, kad šis vienintelis sporto žurnalas lietuvių kalba išliktų, jis yra reikšmingas, nes vyresnio amžiaus žmonės anglų kalba neskaito. Kita bėda ta, kad iš mūsų mokslininkų reikalaujama aukščiausio lygio publikacijų ir vieno straipsnio negalima spausdinti keliuose žurnaluose. Todėl norime kviešti jaunas žmones, magistrantus ir doktorantus kartu su darbo vadovais rengti publikacijas ir jas spausdinti žurnale „Sporto mokslas“.

Pagrindinis mūsų siekis, kad visi LOA nariai aktyviai dalyvautų įvairiose veiklose, teiktų savo siūlymus, prisidėtų mintimis ir darbais, kad visi kartu veiktume. Entuziazmo netrūksta, labai džiaugiuosi savo komanda, taryba. Visi kartu dirbame, dalijamės pareigomis, nes tik taip galima pasiekti gerų rezultatų.

Dabar LOA vienija 118 žmonių, didesnė jų dalis – vyresnio amžiaus, todėl mūsų planuose – pritraukti akademinio jaunimo, kuris domėtųsi olimpinio sportu ir olimpinio švietimu.“

LOA revizijos komisijos pranešimą perskaitė komisijos pirmininkė Valentina Keraminienė, 2021 m. LOA biudžeto vykdymo apyskaitą ir 2022 m. biudžetą pristatė LOA išdininė dr. Aušra Lisinskienė, LOA 2022 m. veiklos planą – LOA viceprezidentas prof. Algirdas Raslanas, LOA nario mokestį aptarė LOA narys Emilis Misiulis.

Visus šiuos dokumentus suvažiavimas vienbalsiai patvirtino.

TALISMANŲ POPULIARUMAS

NESENIAI PASIBAIGUSIOSE PEKINO ŽIEMOS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE, KAIP IR ANKSČIAU VYKUSIOSE, MEDALIUS LAIMĖJĘ ATLETAI TUOJ PO VARŽYBŲ BEVEIK VISOSE ARENOSE BŪDAVO KVIĘČIAMŲ GĖLIŲ CEREMONIJĄ. TEN JIEMS ĮTEIKDAVO NE TIK SPECIALIAS MĖGZTAS PUOKŠTES, BĖT IR AUKSO ŠPALVOS VAINIKAIS PAPUOŠTUS ŽAIDYNIŲ TALISMANUS PANDAS BING DWEN DWEN.

ALGIS BALSYS

Medaliai dažniausiai būdavo įteikiami ceremonijų aikštėse: pagrindinė buvo Pekine prie centrinio olimpinio stadiono, vadinamo „Paukščių lizdu“, kita – Džangdziakou. Tiesa, kai kurių sporto šakų atstovai apdovanojimus gavo arenose arba prie trasų.

Medaliai – svarbiausi žaidynių trofėjai. Vis dėlto tūkstančių žmonių žvilgsniai ir žaidynių arenose, ir prie televizorių ekranų krypo į sportininkams teikiamas pandas Bing Dwen Dwen. *Bing* reiškia ledą ir simbolizuoja tyrumą bei stiprybę, o *Dwen Dwen* reprezentuoja vaikus. Panda apvilktą ledo kostiumu, o kairiame delne esanti širdelė simbolizuoja svetingumą.

Dabar jau sunku įsivaizduoti vasaros ar žiemos olimpinės žaidynės be originalių vaikų ir suaugusiųjų mėgstamų olimpinio talismanų. Jais buvo jau keli šunys, net keturios pelėdos, vaikai, antikvarinės graikiškos lėlės, meškos ir leopardai, sniego kamuolys, metalo lašas.

Pirmieji olimpiniai talismanai kalnų slidininkas Shussas ir Raudonasis jaguaras pasirodė 1968 m. Grenoblio žiemos ir tais pačiais metais vykusiose Meksiko vasaros olimpinėse žaidynėse. Vis dėlto pirmasis oficialiai Tarptautinio olimpinio komiteto pripažintas olimpinis talismanas buvo taksų veislės šuo Valdis.

1972 m. Miuncheno olimpinio žaidynių talismaną kūrė žinomas vokiečių grafikas Otlas Aicheris. Jis neatsitiktinai kaip prototipą pasirinko savo augintinį. Dailininkas puikiai žinojo, kokie atkaklūs ir vikrūs yra taksai. O juk šios dvi savybės būtinos pergalių siekiantiems sportininkams. Talismano kūrėjas žinojo ir tai, kokia populiarūs šie šunų veislės ne tik Bavarijoje, bet ir abiejose tada egzistavusiose Vokietijose bei Europoje. Talismanas buvo graibstytas graibstomas. Dabar jis jau didelis deficitas. Vis dėlto labiausiai kolekcininkų medžiojamas, bent jau iki šių metų, buvo 1976-ųjų Innsbruko žiemos olimpinio žaidynių pliušinis talismanas Sniego žmogus, kuris buvo išleistas nedideliu tiražu.

Kolekcininkai jau medžioja ir pandas Bing Dwen Dwen. Pačiame Pekine jos akimirksniu buvo nušluotos nuo prekystalių. Kaip pasakojo žaidynėse dirbę Lietuvos žurnalistai, pagrindinio spaudos centro parduotuvėje po vieną talismaną buvo galima nusipirkti, bet eilėje, kuri pradėdavo rikiotis dar gerokai prieš atsiveriant durims, reikėjo stovėti net iki aštuonių valandų.

Apie 30 eurų kainavusi olimpinė panda, tiesa, be aukso spalvos vainikų, kokios buvo teikiamos medalininkams, dar žaidynių metu internete buvo pardavinėjama tris kartus brangiau. Dabar ir tų brangiųjų praktiškai neliko.

Ne visi talismanai tampa labai populiarūs. 1980 m. Maskvos olimpinis meškiukas buvo populiariesnis net už pačias žaidynes. Mišą pirkto milijonai. Jis buvo stiklinis, pliušinis, plastikinis ir net auksinis. Gal vėlgi dėl žaidynių boikoto, bet panašaus populiarumo kaip Miša sulaukė 1984 m. Los Andželo žaidynių talismanas skrybėlėtas plikagalvis erelis Samas. O štai 2012 m. Londono olim-

Pekino žaidynių medalininkams buvo įteikiami aukso vainikais papuošti talismanai Bing Dwen Dwen

Mėgztos gėlių puokštės

pinų žaidynių modernieji talismanai Venlokas ir Mondevilis – du stebuklingi animuoti plieno lašai, pavadinti Anglijos miesto Mač Venloko (Much Wenlock), įkvėpusio Pierre'ą de Coubertiną atgaivinti šiuolaikines olimpinės žaidynes, ir Stok Mondevilio (Stoke Mandeville), kuriame buvo surengtos pirmosios paralimpinės žaidynės, vardais, nebuvo labai mėgstami. Gal jų kolekcininkai ieškos dar po kelerių metų?

Daugiausia talismanų – net penki – buvo sukurti 2008 m. Pekino vasaros olimpinėms žaidynėms, po tris – Sidnėjaus (2000 m.), Solt Leik Sičio (2002 m.), Vankuverio (2010 m.) ir Sočio (2014 m.) žiemos žaidynėms.

„Scampix“ nuotr.

KARALIŠKI PĖDSAKAI

IŠ ANTIKOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ ISTORIJOS ŽINOME, KAD 221-ŪJŲ ŽAIDYNIŲ VEŽIMŲ LENKTYNĖSE DALYVAVO ROMOS IMPERATORIUS NĖRONAS, KURIŠ IŠ VEŽIMO IŠKRITO, BET BUVO PRIPAŽINTAS NUGALĖTOJU. O KAIP ŠIUOLAIKINĖSE OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE KOVOTI DĖL OLIMPINIŲ APDOVANOJIMŲ SEKASI KARALIAMS, PRINCAMS IR JŲ ŠEIMŲ NARIAMS?

VYTAUTAS RUZGINAS

Suomijos prezidentas Urho Kekkonenas būdamas jaunas atstovavo savo šaliai 1920 m. Antverpeno vasaros olimpinėse žaidynėse, o 1938–1946 m. vadovavo Suomijos olimpiniam komitetui.

U.Kekkonenas – itin sportiškas šalies vadovas: 1920–1926 m. jis buvo 100, 200 ir 400 metrų bėgimo rungčių bei šuolių į aukštį Suomijos rekordininkas, o atlikdamas trišuolį iš vietos pasiekė pasaulio rekordą. Kadangi Suomija yra sniego ir ledo šalis, dar prezidentas mėgo slidinėti.

Vis dėlto populiariausios sporto šakos, kurių varžybose dalyvauja karališkųjų šeimų nariai, dažniausiai yra buriavimas ir žirginis sportas.

1912 m. Stokholmo olimpinėse žaidynėse Vokietijai atstovavęs Prūsijos princas Friedrichas Karlas (1893–1917) laimėjo žirginio sporto rungties bronzos medalį. Be apdovanojimo šiose varžybose liko Rusijos imperatoriaus Aleksandro II anūkas kunigaikštis Dmitrijus Pavlovičius.

Didžiosios Britanijos atstovė princesė Anna 1976 m. Monrealyje buvo Didžiosios Britanijos jėjimo komandos narė. 1988 m. ji buvo išrinkta Tarptautinio olimpinio komiteto nare.

Princesė Anna neiškovojo olimpinio medalio, bet jos šeimos nariams šioje srityje sekėsi daug geriau. Jos pirmasis vyras Markas Phillipsas 1972 m. Miunchene tapo jėjimo komandų varžybų olimpinio čempionu, o 1988 m. Seule iškovojo sidabrą.

Tėvų pėdomis pasekė jų dukra princesė Zara Tindall. Ji žirginio sporto komandų varžybose 2012 m. Londone laimėjo sidabro medalį, kurį jai įteikė mama – TOK narė ir buvusi olimpietė princesė Anna.

Graikijos karalius Konstantinas II, dar tada būdamas sosto įpėdinis, 1960 m. Romoje varžėsi buriavimo varžybose ir pelnė aukso medalį. 1963–1974 m. jis buvo TOK narys.

Danijos princesė Nathalie pasipuošė 2008 m. Pekino žaidynių komandinės jėjimo rungties bronzos medaliu.

Gausiai olimpinėse žaidynėse dalyvavo Ispanijos karaliaus Juano Carloso šeima, tačiau medalių iškovoti jiems sekėsi sunkiai. Pats karalius dalyvavo 1972 m. Miuncheno žaidynių buriavimo varžybose. Jo sūnus princas Felipe'as, dabartinis Ispanijos karalius, 1992 m. Barselonoje irgi startavo buriavimo lenktynėse, o per žaidynių atidarymą nešė Ispanijos vėliavą.

Ispanijos komandos vėliavnešė 1988 m. Seule buvo Felipe'o sesuo Cristina. Bet ir jai nepavyko pelnyti medalio buriavimo varžybose. Laimė nusišypsojo jos vyrui Inaki Urdangarinui, kuris 1996 m. Atlantoje ir 2000 m. Sidnėjyje tapo olimpinio rankinio turnyro bronziniu prizinininku.

Monako kunigaikščio Alberto II šeima paliko ryškų pėdsaką olimpinėse žaidynių istorijoje.

Monako bobsležiaus rinktinės narys Albertas II, arba Albertas

2012 m. Londono olimpinėse žaidynėse princesė Anna apdovanoja savo dukrą Zarą sidabro medaliu

Aleksandras Louis Pierre'as Grimaldi, atstovavo savo šaliai penkeriose žiemos olimpinėse žaidynėse: 1988 m. Kalgaryje, 1992 m. Albervilyje, 1994 m. Lilehameryje, 1998 m. Nagane ir 2002 m. Solt Leik Cityje. Geriausiai Monako atstovams sekėsi Kalgaryje – tose žaidynėse jie užėmė 25 vietą. Be to, Kalgaryje, Lilehameryje ir Nagane per atidarymo iškilmes Albertas II nešė šalies vėliavą.

Monako kunigaikščio žmona Charlene Wittstock iš Pietų Afrikos Respublikos su šios šalies plaukimo rinktine 2000 m. vyko į Sidnėjų ir tarp kombinuotos plaukimo 4x100 m estafetės komandų iškovojo penktą vietą.

Alberto II senelis iš motinos pusės ir dėdė paliko dar didesnę žymę olimpiniam sporte. Senelis Johnas Kelly 1920 m. Antverpene ir 1924 m. Paryžiuje iškovojo net tris irklavimo aukso medalius. O princo dėdė Johnas Kelly jaunesnysis 1956 m. Melburne laimėjo irklavimo varžybų bronzą.

1928 m. tada dar būsiamasis Norvegijos karalius Olafas V dalyvavo Amsterdame žaidynių buriavimo varžybose ir tapo olimpinio čempionu. Jo sūnus, Norvegijos karalius Haroldas V, irgi buriavo olimpinėse regatose 1964 m. Tokijuje, 1968 m. Meksike ir 1972 m. Miunchene, bet medalių neiškovojo.

Buvusio Jordanijos karaliaus Huseino bin Talalo ir jo trečiosios žmonos karalienės Alios dukra Haya bint al Hussein atstovavo savo šaliai 2000 m. Sidnėjaus olimpinėse žaidynių žirginio sporto varžybose ir buvo komandos vėliavnešė.

TAS ORANŽINIS KREPŠINIO KAMUOLYS

Šalyje minint Lietuvos krepšinio šimtmetį Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje buvo atidaryta šiauliečio, Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos nario Vyginto Ališausko paroda „Tas oranžinis krepšinio kamuolys“.

Gausiai į parodos atidarymą susirinkusiai publikai kolekcininkas pristatė, kaip pats sako, 30 procentų per 43 metus savo sukauptos kolekcijos, skirtos krepšiniui. Demonstruojama 1827 ženkleliai iš beveik 3 tūkst., sudarančių visą kolekciją. Parodoje galima susipažinti su krepšinio federacijų, klubų, pasaulio ir Europos čempionatų, NBA ir įvairių kitų krepšinio turnyrų proga išleistais ženkleliais. Savo vietą tarp ženklelių atrado ir kolekcininko ypač vertinamas 1939 m. Europos čempionatui Kaune išleistas ženklelis.

Rėmuose sukabinti 893 krepšinininkų ir su krepšiniu susijusių žmonių autografai. V.Ališausko kolekcijoje esančių autografų skaičius jau viršijo 6500, iš jų net 99,9 proc. surinkti jo paties,

bendraudant su krepšinio pasaulio žmonėmis. Parodos vitrinose galima susipažinti su Vyginto gimtojo miesto krepšinio klubo „Šiauliai“ istorija, komandos iškovotais medaliais, Lietuvos krepšinio lygos (LKL) kūrimosi pradžia, 1939 m. Kaune vykusiu Europos vyrų krepšinio čempionatu ir kai kurių šio čempionato žaidėjų – Prano Lubino, Leono Baltrūno, Eugenijaus Nikolskio, Leono Petrausko autografais, istorinėmis 1985–1987 m. „Žalgirio“ ir Maskvos CSKA dvikovų relikvijomis, 2011 m. Lietuvoje vykusio Europos krepšinio čempionato atributika.

Parodos atidaryme dalyvavo visa „Šiaulių“ krepšinio klubo komanda. Parodos autorių V.Ališauską sveikino Lietuvos krepšinio federacijos prezidentas Vydas Gedvilas, Šiaulių miesto savivaldybės atstovai, Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos prezidentas Juozas Širvinskas bei būrys LOKA narių, „Šiaulių“ krepšinio klubo vyriausiasis treneris Antanas Sireika ir kiti. Su šia paroda Šiauliai įsitraukė į Lietuvos krepšinio šimtmečių paminėti skirtą renginių programą.

POSĖDYJE – APIE STRATEGINIUS KLAUSIMUS IR UKRAINĄ

Kovo 20 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė dalyvavo Europos olimpinė asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdyje. Renginys vyko Vuokatyje (Suomija), kur tą dieną prasidėjo Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis.

„Aptarėme einamuosius klausimus ir nemažai dėmesio skyrėme karui Ukrainoje, planavome tolesnius veiksmus, kaip galėtume padėti olimpinės šeimos nariams šioje šalyje. Džiaugiuosi, kad visiems bendrai įdėjus pastangų Ukrainos komanda galėjo atvykti ir dalyvauti varžybose Vuokatyje: nacionaliniai olimpiniai komitetai padengė kelionės ir uniformos įsigijimo išlaidas, Suomijos nacionalinis olimpinis komitetas finansavo apgyvendinimą“, – pasakojo D.Gudžinevičiūtė.

Posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo Ukrainos olimpinio komiteto prezidentas Sergejus Bubka. Tarptautinis olimpinis komitetas jį paskyrė koordinuoti humanitarinės pagalbos Ukrainos olimpiniam judėjimui paskirstymą. S.Bubka su jauduliu dėkojo kolegoms už palaikymą ir paramą.

Karą Ukrainoje pradėjusios Rusijos ir jos veiksmus palaikančios Baltarusijos komandos neįleistos į Vuokatyje vykstantį festivalį. Tokį pat sprendimą EOK vykdomasis komitetas priėmė ir dėl vasarą Slovėnijoje vyksiančio Europos jaunimo vasaros olimpinio festivalio – šių šalių atstovų ten nebus. Taip pat buvo nuspręsta, kad EOK vykdomajame komitete ar komisijose esantys nariai iš Rusijos ar Baltarusijos nebus kviečiami į posėdžius.

Posėdyje Vykdomajam komitetui taip pat pristatyta kitais

metais Krokuvoje vyksiančių Europos žaidynių pasirengimo ataskaita. Lenkijos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentas Andrzejus Krasnickis pripažino, kad pasiruošimas gana komplikotas – šiuo metu Lenkijos sieną jau kirto daugiau nei du milijonai karo pabėgėlių iš Ukrainos. Dalis sporto bazių skirtos jiems apgyvendinti.

Posėdyje taip pat pristatyta vasarį Kinijoje vykusią žiemos olimpinė žaidynių ataskaita, birželio 10–11 d. Makedonijoje vyksiančios EOK generalinės asamblėjos sesijos darbotvarkė. Vykdomojo komiteto nariai dirbo kurdami EOK strategiją iki 2030 m.

PARAMA UKRAINAI IR NAUJI KANDIDATAI

Kovo 30 d. Vilniuje vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jo metu papildytas olimpinų kandidatų ir stipendininkų sąrašas, aptarta Ukrainos sportininkų padėtis Lietuvoje.

Kartu su augančiu karo pabėgėlių iš Ukrainos srautu Lietuvoje daugėja sportininkų iš Ukrainos. Skaičiuojama, kad iš 10 tūkst. į Lietuvą atvykusių moksleivių 20 proc. jau sportuoja savivaldybių sporto centruose.

„Europos olimpinų komitetų asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdyje nuotoliniu būdu kalbėjome su Ukrainos nacionalinio olimpinio komiteto prezidentu Sergejumi Bubka. Šiuo metu jis yra Lozanoje, kur koordinuoja Tarptautinio olimpinio komiteto humanitarinės paramos skirstymą.

EOK Ukrainos sportui skyrė 500 tūkst. JAV dolerių, TOK specialioji darbo grupė renka humanitarinę pagalbą, dauguma Europos nacionalinių olimpinų komitetų finansavo Ukrainos rinktinės dalyvavimą Europos jaunimo žiemos olimpiame festivalyje. Kiekvienas prisidedame taip, kaip galime.

Į mus jau kreipėsi ne viena federacija dėl pagalbos Ukrainos sportininkams, šiuo metu ieškome galimybių sukurti pagalbos federacijoms sistemą“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Posėdžio metu nuspręsta, kad LTOK vykdomasis komitetas kreipsis į sporto federacijas, organizacijas ir klubus bei paragins ieškoti galimybių suteikti sąlygas Ukrainos sportininkams sportuoti ir dalyvauti varžybose Lietuvoje.

Vykdomasis komitetas į Paryžiaus olimpinų kandidatų sąrašą įtraukė tekvondo atstovę Gerdą Gaižauskaitę ir imtynininkę Gabiją Dilytę. Į olimpinės pamainos sportininkų sąrašą įtraukti boksininkai Narūnas Grebnevas, Simonas Zelenekas, Paulius Bublīs, Arvydas Dainys, Arnas Kazakevičius bei tekvondo atstovė

Gerda Meištinkaitė. Olimpinės stipendijos skirtos lengvaatletei Modestai Justei Morauskaitei bei dviratininkams Justui Beniušui ir Katažinai Sosnai.

Posėdyje taip pat patvirtinti lėšų paskirstymo žaidimų rinktinėms, galinčioms dalyvauti Paryžiaus olimpinėse žaidynėse, kriterijai. Lėšos bus skiriamos iki šių metų liepos 1-osios, nes nuo tada visą olimpinio sporto finansavimą perims valstybė.

LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė pristatė projekto „Svajonių komandos“ įgyvendinimo grįstas rekomendacijas, skirtas skirtingų tautinių grupių integracijai. Ketverių metų patirtis kartu su Britų taryba Lietuvoje vykdant projektą „Svajonių komandos“ nugulė į aštuonias rekomendacijas, skirtas organizacijoms, savivaldybėms, ugdymo įstaigoms, nevyriausybinėms organizacijoms.

„Projektas buvo skirtas lyderystei, XXI amžiaus kompetencijoms ugdyti, bet kartu siekėme skatinti skirtingą kalba besimokančių vaikų bei mokyklų bendradarbiavimą. Dirbome su lietuviakalbėmis, rusakalbėmis, lenkakalbėmis mokyklomis, daugiausia Klaipėdoje, o pernai prisijungė ir Šalčininkai bei Visaginas. Praėjusiais metais pasibaigus ketvirtajam projekto sezonui atlikome išsamų tyrimą ir parengėme rekomendacijas, kurios, manome, šiuo metu itin aktualios. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvoje daugėja ukrainiečių, šias rekomendacijas taikysime ir siekdami integruoti Ukrainos vaikus.

Tikime, kad rekomendacijos padės ne tik didinti įtrauktį, bet ir kokybiškai naudoti sportą kaip įrankį bendruomenėms kurti“, – sakė V.Balsytė.

Vykdomojo komiteto nariams pristatyti Lietuvos rinktinės dalyvavimo Europos jaunimo žiemos olimpiame festivalyje Vuokatyje rezultatai.

LTOK – TRADICINIAI SUKAKTUVININKŲ APDOVANOJIMAI

Kovo 30 d. LTOK pagerbti ir apdovanoti garbingus jubiliejus minėję Lietuvos sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys. Tarp jų – žinomi sporto žurnalistai, olimpiečiai, žinomi sportininkų treneriai, olimpizmo puoselėtojai. Apdovanojimus jubiliatams įteikė olimpinė čempionė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK prizas „Pergalė“ įteiktas legendiniam krepšinio treneriui, Lietuvos krepšinio federacijos garbės prezidentui Vladui Garastui (90 metų jubiliejaus proga), LTOK apdovanojimas „Olimpinė žvaigždė“ – olimpiečiui, imtynių treneriui Ruslanui Vartanovui (50), LTOK pirmojo laipsnio ženklas „Už nuopelnus“ – legendiniam lengvosios atletikos treneriui, masažuotojui Zigmantui Živatkauskui (80), ilgamečiam Lietuvos vandensvydžio rinktinės žaidėjui Justui Vincui Paleckiui (80), LTOK antrojo laipsnio ženklas „Už nuopelnus“ – Lietuvos sporto klubo „Makabi“ prezidentui Semionui Finkelšteinui (Lietuvos sporto klubo „Makabi“ atkūrimo 100-ųjų metų proga), fechtavimo sporto meistriui ir treneriui Gintui Maisiejui (80), sporto žurnalistui, dokumentinių filmų kūrėjui Vidui Mačiuliui (75), Lietuvos lankininkų federacijos prezidentui, treneriui Gediminui Maksimavičiui (75), žurnalistui, ilgamečiam Lietuvos paralimpinio komiteto prezidentui Vytautui Kvietkauskui (70), ilgamečiam Lietuvos futbolo rinktinės treneriui Algimantui Liubinskui (70), sportinio ėjimo treneriui, varžybų organizatoriui Jonui Juozaičiui (70), lengvaatletei, olimpietei ir treneriui Daliai Matusevičienei (60), LTOK medalis „Už nuopelnus olimpizmui“ – dvejų olimpinų žaidynių bokso teisėjui Kęstučiui Bagdanavičiui (60), šaudymo sporto treneriui Vidai Zvicevičienei (60), LTOK prizas „Citius. Altius. Fortius“ – ilgamečiam Lietuvos

D.Gudžinevičiūtė ir V.Garastas

vandensvydžio rinktinės žaidėjui, teisėjui Arvidui Ulevičiui (75), Pasaulio lietuvių sporto asociacijos prezidentui Valentinui Aleksai (70), lengvaatlečiui, sportinio ėjimo teisėjui ir varžybų organizatoriui Robertui Kaseliui (65), sporto žurnalistams Gintarei Grikštaitei (55) ir Gintarui Nenartavičiui (50), olimpiečiui irklautojui Ričardui Bukiui (55), nusipelnusiam Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės treneriui Artūriui Kalininui (50), profesoriumi, sporto mokslininkui Arūnui Emeljanovui (45).

Sauliaus Čirbos nuotr.

KOVOTOJOS POMĖGIAI NEATSIEJAMI NUO SPORTO

LIETUVOS TEKVONDO RINKTINĖS LYDERĖ KLAUDIJA TVARONAVIČIŪTĖ PO PANDEMINIO LAIKOTARPIO GRĮŽTA Į PRASTĄ GYVENIMO RITMĄ, KURĮ SUDARO STOVYKLOS, TRENIRUOTĖS IR TURNYRAI.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: Davidas D.Burnsas, „Geros nuotaikos vadovas. Nauja emocijų terapija“.

Filmas/serialas: „Erelis Edis“ („Eddie The Eagle“).

Grupė/atlikėjas: „8 kambarys“.

Gintauto Bivinskio nuotr.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto žurnalui „Olimpinė panorama“ kovotoja papasakojo apie savo laisvalaikį, kuris, kaip ir visas gyvenimas, neatsiejamas nuo sporto.

KNYGOS – PAGAL GYVENIMO ETAPĄ

K.Tvaronavičiūtė prisipažįsta, kad knygos ją lydi visą gyvenimą. Dažniausiai jį jas išnaudoja saviugdai.

„Mokyklos laikais buvau įnikusi į vadovėlius, o šiuo laikotarpiu ieškau tokių knygų, kurios man pagelbėtų ir šiek tiek ugdytų. Jei-gu reikėtų išskirti knygą, kurią neseniai skaičiau, tai būtų „Geros nuotaikos vadovas“. Ši knyga apie emocijas, psichologiją, su kuo susiduriu sportuodama. Tokias knygas rekomendavo ir mano psichologas. Ši knyga man padeda tobulėti“, – sako sportininkė.

K.Tvaronavičiūtė knygas dažniausiai skaito namie prieš miegą. Jos tuomet padeda ir užmigti. Kartais, kai tenka laukti, paskaito ir oro uostuose.

Tiesa, pastaruosiu metu mergina sportą derina su mokslais, todėl laisvu laiku gilinasi į specializuotą literatūrą. Vis dėlto ateityje Kauno kolegijos Medicinos fakulteto dantų technologijos studijų antrakursė norėtų knygoms atrasti daugiau laiko.

SERIALAI – ATSPALDAVIMUI

Filmus ir serialus sportininkė beveik visada žiūri per kompiuterį. Namie sėdinčios prie televizoriaus jos pamatyti beveik neįmanoma, o kompiuteris kartu su ja vyksta ir į keliones.

„Dažniausiai atspalaidavimui žiūriu lengvus serialus. Dažniausiai

mane sudomina tokie filmai, kurie irgi susiję su sportu ir mane motyvuoja. Pastarasis filmas, kuris man suteikė įkvėpimo, – „Erelis Edis“. Šis filmas apie tai, kad jeigu tik yra noras ir didžiausios pastangos, tada viskas įmanoma. Manau, kol kas tai įsimintiniausias filmas“, – sako K.Tvaronavičiūtė.

Serialus tekvondo kovotoja mėgsta žiūrėti per „Netflix“ platformą. Ji renkasi paprastus, lengvus serialus, kokių yra ne vienas, todėl kažką išskirti sudėtinga.

TINKA ĮVAIRI MUZIKA

Kaip ir daugeliui kitų sportininkų, muzika K.Tvaronavičiūtei nėra svetima. Muzikos ji klausosi bėgiodama ilgesnius nuotolius. Tuomet greičiau pralekia laikas.

„Taip pat muzikos klausausi skridama lėktuvu arba tiesiog norėdama atsipalaiduoti. Klausau įvairios, dažniausiai – pačios populiariausios muzikos. Prieš kovą labiau mėgstu motyvacinę muziką, kuri man kažką reiškia ir užveda“, – tvirtina kovotoja.

Sportininkė klausosi tiek lietuviškos, tiek užsienietiškos muzikos ir konkrečių favoritų neturi.

Jai patinka nueiti į kino teatrą arba koncertą, nes tai padeda šiek tiek atitrūkti nuo kasdienės veiklos, tačiau pandemijos laikotarpis vis dar verčia vengti didelių susibūrimo vietų, todėl pastaruosius kelerius metus apie tokias pramogas stengėsi negalvoti.

„Dėl įtempto treniruočių grafiko ir varžybų dar turime saugotis“, – pokaibį baigia K.Tvaronavičiūtė.

SPORTO RADIJAS

Visada tavo išmaniajame

Atsisiųskite iš
App Store

GAUTI IŠ
Google Play

www.rc.lt | /radiocentras

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

